

Απειλουν το βιοτικό μας επίπεδο

Περικοπή τιμαριθμικού

Νέες φορολογίες

Αφαίρεση των πετρελαιοειδων και των έμμεσων φόρων απο το τιμαριθμικο, νέες φορολογίες, αυξήσεις στις τιμες των ειδων πλατειας κατανάλωσης κι άλλα αντεργατικά μέτρα προτείνει στην κυπριακη κυβέρνηση το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.) εκπρόσωποι του οποίου επισκέφτηκαν πρόσφατα την Κύπρο.

Να σφίξουμε λοιπον κι άλλο τα ζωνάρια και να δώσουμε πίσω όσα ψίχουλα κατόρθωσε να κερδίσει η εργατική τάξη μέσα απο πολύχρονους σκληρους αγώνες κατα την περίοδο της οικονομικής ανάκαμψης.

Αυτο είναι το φάρμακο που προτείνουν τα όργανα του διεθνούς καπιταλισμου, το ίδιο φάρμακο που σερβιρουν σ' όλες τις χώρες - ανεξάρτητα απο το ποια κυβέρνηση βρίσκεται στην εξουσία - για να ξεπεραστεί η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμου με το φόρτωμα όλου του βάρους στους ήδη βαρυφορτωμένους ώμους των εργαζομένων.

Οι διαπιστώσεις και προτάσεις του Δ.Ν.Τ. έρχονται να επιβεβαιώσουν πως η Κυπριακή οικονομία άρχισε κι αυτή με τη σειρά της να μπαίνει στο χορό της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Για να συνεχίσουν οι διεθνείς ληστρικοί χρηματοδοτικο οργανισμοί να παρέχουν δάνεια, για να μπορέσουν να πληρωθούν τα υπέρογκα δάνεια που γίνονται - βασικά για να αναβληθεί η κρίση - θα πρέπει τώρα να βάλει η κυβέρνηση και οι καπιταλιστές τα χέρια τους πιο βαθειά στις τσέπες μας.

Όλα αυτά αποτελουν μια σαφή προειδοποίηση πως η περίοδος των ψηλων ρυθμων ανάπτυξης στην Κύπρο που ίσχυαν τη τελευταία χρο-

νια θα γίνουν σύντομα μια ωραία ανάμνηση του παρελθόντος. Οι αστοι θα ζητήσουν για μια ακόμα φορά - όπως το 74-75 - απο τους εργαζόμενους να πληρώσουν όλα τα σπασμένα για την κρίση που χτυπά το δικό τους καπιταλιστικό - σύστημα θα απαιτήσουν να πληρώσουμε για τα λάθη, τη σαπίλα, τα αδιέξοδα, την αδυναμία του δικού τους συστήματος να αναπτύξει παρα πέρα τις παραγωγικές δυνάμεις και να προσφέρει ένα υποφερτό βιοτικό επίπεδο σ' αυτούς που παράγουν τον πλούτο κι όλα τα αγαθά.

Ελλειμματα Δ.Ν.Τ.

Τα συνεχή ελλείμματα στους προϋπολογισμούς του κράτους δημιουργούσαν την ανάγκη για δανεισμο απο μέρους της Κυβέρνησης, λόγω της αδυναμίας του ντόπιου κεφαλαίου να ανταποκριθεί σε τέτοιου είδους δανειοδοτήσεις.

Έτσι φτάσαμε σήμερα να έχουμε εξωτερικό χρέος £534 εκατομ. λίρες απο τα οποία £314 εκατ. αφορουν το δημόσιο τομέα και τα υπόλοιπα £163 εκατ. τον ιδιωτικό.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όμως, λόγω της τεράστιας δανειοδότησης που έχουν κάνει μέχρι σήμερα σε πολλές χώρες και με τον κίνδυνο ότι πολλές απο αυτές θα αδυνατούν να πληρώσουν ακόμα και τους τόκους, επιβάλλουν μια σειρά απο μέτρα σαν προϋπόθεση για να συνεχίσουν αυτή τη δανειοδότηση. Οι όροι που βάζουν είναι να προχωρήσουν οι διάφο-

ρες κυβερνήσεις στην εφαρμογή προγραμμάτων λιτότητας που σημαίνει μείωση μισθών - ωφελημάτων, περικοπή κοινωνικών δαπανών και φορολογίες που κύρια έρχονται να κτυπήσουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Αφτα τα προγράμματα λιτότητας δεν αφορουν μόνο την Κύπρο. Απο χρόνια, λόγω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, εφαρμόζονται σε όλες σχεδον τις χώρες του κόσμου ακόμα και στις πιο αναπτυγμένες. Στην Αγγλία η κυβέρνηση της Θάτσερ αποφάσισε την περικοπή των κοινωνικών παροχών, το κλείσιμο μη επικερδών κατα την άποψη της επιχειρήσεων, το ριζιμο στους δρόμους της ανεργίας 5 σχεδον εκατομμυρίων εργατών-κυρίως νεολαίων. Ήταν μέσα σε αφτα τα πλαίσια της οικονομικής πολιτικής της

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΤΙΣ ΜΕΣΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- 6 Ανοιχτες Εκδηλώσεις της Α.Π. για τους Τ/Κ
- Οχτωβριανη Επανάσταση
- Αμερικανικες εκλογες
- Νότιος Αφρικη - Σρι Λάνκα - Τουρκία
- Οικονομία Βορρα-Νότου
- Αστυνομικο «κράτος» Ντενκτας
- Χημικες Βιομηχανίες
- ΔΕΟΚ και ελευθερος συνδικαλισμος
- Χ' Δημήτρης και «Αλήθεια»

ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Κυπριακο και Πολιτική ηγεσία

Η τελευταία πρωτοβουλία Γκουεγιαρ, όπως εκδηλώθηκε μέσα απο τα «Σημεία» τα οποία πρότεινε στην Ε/Κ και Τ/Κ πλευρά, οδήγησε σχεδον αυτόματα σε κρίση και ανακατατάξεις μέσα στον Κυπριακο πολιτικό χώρο: Η ηγεσία του ΑΚΕΛ έδειξε τις σοβαρες επιφυλάξεις για τους χειρισμούς και προσανατολισμούς του Προέδρου και στράφηκε σε μια προσπάθεια ασκήσης πίεσης πάνω στον Πρόεδρο, πράγμα που το έφερε να συνταυτίζεται σε ορισμένα επίπεδα με το ΔΗΣΥ, ενώ η ηγεσία της ΕΔΕΚ απο πολέμια της κυβέρνησης Κυπριανου μετατράπηκε σε υποστηρικτή της. Αυτο έδωσε αφορμή για τις πρώτες εικασίες ότι η Κοινοπραξία πήγαινε για διάσπαση - ταυτόχρονα αναπτρώθηκαν οι ελπίδες πολλων υποστηρικτων του ΑΚΕΛ ότι το κόμμα τους θα έσπαζε τη συνεργασία με τον Κυπριανου.

Αυτες οι ελπίδες διαψεύτηκαν: η τελευταία απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ δήλωνε πλήρη συμπαράσταση στο έργο του προέδρου και εμμονη στη διατήρηση της συμμαχίας με το ΔΗΚΟ. Η προσπάθεια όμως τη ηγεσίας του ΑΚΕΛ να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη ανάμεσα στους δυο εχθρους - σύμμαχους αποδείχτηκε μάταιη. Κάτω απο την ηρεμία που προσπάθησε να επιβάλει κουφόβραζε μια νέα σύγκρουση. Δεν άργησε να εκδηλωθεί όταν με αφορμή ομιλία του Αντρέα Ζιαρτίδη Γ.Γ. της ΠΕΟ, το ΑΚΕΛ και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μπήκαν σε έντονες αντεκλήσεις και λογομαχίες.

Τα αιτια της κρίσης

Το ποια αφορμή δόθηκε για τη νέα κρίση δεν έχει σημασία. Κάποια αφορμή θα δινόταν αφού οι σχέσεις των δυο κομμάτων γίνονταν όλο και πιο «επικίνδυνες» τον τελευταίο καιρο.

Οι πραγματικοί λόγοι για τη σύγκρουση πρέπει να εντοπιστούν στο ναυάγιο και του δεύτερου γύρου των «εκ του σύνεγγυς» συνομιλιών και στις απαιτούμενες προβλέψεις για τον τρίτο γύρο. Το νέο αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται το Κυπριακο, βάζει εξ αντικειμένου το ερώτημα ποιος ευθύνεται. Η διατήρηση ομαλών σχέσεων αναμεσα στο ΑΚΕΛ και τον πρόεδρο θα δημιουργούσε αμφιβολίες για το ίδιο το Μίνιμουμ πρόγραμμα - το δημιουργήμα της ηγεσίας του ΑΚΕΛ το οποίο προπαγανδίστηκε σαν το μόνο δυνατο να λύσει τα αδιέξοδα στο πολιτικό θέμα. Αν η ηγεσία του ΑΚΕΛ συμφωνούσε με τον κάθε χειρισμο του προέδρου, τότε η χρεωκοπία της νέας προσπάθειας για λύση θα ισοδυναμούσε με παραδοχή ότι η πολιτική του ΑΚΕΛ δεν μπορεί να οδηγήσει σε λύση.

Συνέχεια στη σελ. 9

29/10/84 Η αίθουσα της ΠΑΣΥΔΥ γέμισε απο εργάτες και νεολαίους στην ανοιχτή εκδήλωση συμπαραστάσης προς την 8μηνη απεργία των Βρεττανων ανθρακωρύχων - την πιο ηρωϊκή απεργία των τελευταίων δεκαετιων.

(Βλέπε σελ. 8-9).

Ενιαία Καπιταλιστική Κύπρος ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΤΩΝ Ε/Κ ΑΣΤΩΝ

Η «Σ.Ε.» έχει αναλύσει πολλές φορές τους λόγους για την αποτυχία των αστών να βρουν λύση στο Κυπριακό μέσα από τις συνομιλίες. Οι λόγοι αυτοί δεν βρίσκονται πουθενά αλλού εκτός από τα συγκρουόμενα οικονομικά τους συμφέροντα.

Φέτος ήταν η πρώτη φορά που είχαμε σοβαρές προσπάθειες από μέρους των αστών να φωτίσουν την οικονομική πλευρά του Κυπριακού.

Η πρώτη αναφορά έγινε από τον Α. Μπραντ αρθρογράφου της Μίλλιτ, στις 23 Ιουλίου 84 (Σ.Ε.Φ. 142). Ακολούθησε αναφορά του Κονουκ και στην συνέχεια μία οικονομική μελέτη από τον οικονομολόγο Ν. Βασιλείου. Οι δυο πρώτοι εισηγούνται ότι πριν βρεθεί λύση στο κυπριακό θα πρέπει πρώτα να γεφυρωθεί το οικονομικό χάσμα ανάμεσα στους Ε/Κ και Τ/Κ ενώ ο τρίτος εξετάζει τις δυνατότητες που θάχει μια πολιτική λύση για γεφύρωση του οικονομικού χάσματος ανάμεσα στους Ε/Κ και Τ/Κ.

Διαβάζοντας κάποιος την μελέτη του Βασιλείου διαπιστώνει ότι είναι μια προσπάθεια για να πείσει τον Ε/Κ αστό ότι μια λύση που θα διασφαλίζει ελευθερία εγκατάστασης, ιδιοκτησίας, διακίνησης και επενδύσεων άνοιγει το δρόμο στους Ε/Κ Αστούς για τεράστια κέρδη και ότι δεν θα πρέπει να χάσουν τέτοια ευκαιρία παρα τις θυσίες που πρέπει να γίνουν αρχικά.

Η μελέτη αρχίζει με μια αναφορά στην οικονομία της «ΤΑΒΚ» και σύγκριση της με την οικονομία του επίσημου κυπριακού κράτους.

Μερικά από τα στοιχεία που δίνουν αρκετά ανάγλυφα την κατάσταση ακολουθούν πιο κάτω: Ο ρυθμός αύξησης του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος των Τ/Κ από το '76 μέχρι το '83 ήταν 3,2% ενώ των Ε/Κ 6,5%. Την ίδια περίοδο το κατά κεφαλήν εθνικό εισόδημα των Τ/Κ ήταν τρεις με τεσσερις φορές χαμηλότερο των Ε/Κ. Η Τ/Κ οικονομία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την τουρκική. Το '82 το 59% των εσόδων της προερχόταν από τουρκική βοήθεια. Παράλληλα έχει αρκετά έντονα χαρακτηριστικά υποανάπτυξης δηλαδή υψηλό ποσοστό Γεωργίας, χαμηλό κατασκευών και μεταποίησης. Συγκεκριμένα το ποσοστό Γεωργίας επί του ΑΕΠ ήταν το '82 16,4% στο βορρά σε σύγκριση με 10,5% στο Νότο της μεταποίησης 12,3% σε σύγκριση με 20,7% και των κατασκευών 6,8% σε σύγκριση με 12,8%.

Σαν κύρια αίτια αποτυχίας των Τ/Κ αστών αναφέρονται.

— Η διασπάθιση πόρων για τη δημιουργία χωριστής Τ/Κ διοίκησης.

— Τα παραδοσιακά χαρακτηριστικά και κλίσεις των Τ/Κ που υστερούν από τους Ε/Κ στον Επιχειρηματικό τομέα (!!!)

— Η σε μεγάλο βαθμό σύνδεση του κατεχομένου βόρειου τμήματος της Κύπρου με την τουρκική οικονομία.

Τέλος όσον αφορά τις οικονομικές προοπτικές της «ΤΑΒΚ» αναφέρεται ότι είναι αρκετά ζοφερές.

Αφού λοιπόν ο Ν. Βασιλείου διαπιστώνει το οικονομικό χάσμα ανάμεσα στους Ε/Κ και Τ/Κ, αφού είναι σίγουρος ότι η Τ/Κ οικονομία δεν έχει προοπτικές ανάπτυξης, έρχεται να υποστηρίξει ότι ο μόνος τρόπος γεφύρωσης του χάσματος είναι

μία ομοσπονδία με κεντρική κυβέρνηση που θα διασφαλίζει τις ελευθερίες, διακίνησης, εγκατάστασης ιδιοκτησίας και επενδύσεων.

Μια τέτοια προσέγγιση, τονίζεται από τον κο Βασιλείου, θα έχει σαν αποτέλεσμα την επιχορήγηση στα αρχικά χρόνια της Τ/Κ κοινότητας. Θα πρέπει όμως οι Ε/Κ να δεχτούν αυτή τη θυσία για να «εξυνώσουν» το βιοτικό επίπεδο των Τ/Κ.

Η επιχορήγηση αυτή θα γίνεται μέσω του ταμείου της Κεντρικής Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης. Το πιο πάνω στοιχείο είναι το μόνο αρνητικό για τους αστούς που υπάρχει στην προσέγγιση του κο Βασιλείου ενώ τα θετικά είναι αρκετά. Ειδικότερα τα οικονομικά οφέλη συγκεκριμενοποιούνται σε:

— Επενδύσεις και δημιουργία επιχειρήσεων στο βορρά από τους Ε/Κ σε κοινοπραξία με τους Τ/Κ.

— Διακίνηση του εργατικού δυναμικού από τον βορρά στο νότο.

— Αύξηση της ανταγωνιστικότητας της κυπριακής οικονομίας αφού οι σχετικά χαμηλοί μισθοί των Τ/Κ θα εξασκούν ανασταλτική επίδραση πάνω στις πληθωριστικές αυξήσεις των Ε/Κ.

— Τέλος μέγιστο της εσωτερικής αγοράς με αρκετά ευεργετικά αποτελέσματα.

Με λίγα λόγια ο Ε/Κ οικονομολόγος, εκφράζοντας τα οικονομικά συμφέροντα των Ε/Κ καπιταλιστών, ονειρεύεται μια ενιαία καπιταλιστική οικονομία όπου οι Ε/Κ καπιταλιστές θάχουν το πάνω χέρι, όπου η εκμετάλλευση της εργασίας θα επεκταθεί και στους Τ/Κύριους εργάτες κι όπου τα κέρδη τους θα μεγιστοποιηθούν τόσο από την επέκταση των επιχειρήσεων τους και το μέγεθος της εσωτερικής αγοράς όσο κι από την πτώση των μισθών της εργατικής τάξης (Μια και οι μισθοί των Τ/Κ είναι χαμηλότεροι, θα αυξηθεί η προσφορά εργασίας).

Όσο για την «επιχορήγηση» της Τ/Κ κοινότητας αυτο δεν ανησυχεί τον κο Βασιλείου μια και το βάρος θα προσπαθήσουν να περάσουν οι αστοί, μέσω της φορολογίας πάνω στην εργατική τάξη - κύρια την Ε/Κυπριακή στα πρώτα στάδια. Βέβαια, αν ήταν δυνατό μια τέτοια καπιταλιστική λύση να απομακρύνει τον κίνδυνο του πολέμου και των συγκρούσεων και να ενώσει ξανά την εργατική τάξη των δυο κοινοτήτων οι εργάτες και οι Μαρξίστες - δεν θάχαν κανένα λόγο να σταθούν εμπόδιο σ' αυτή.

Ο κο Βασιλείου πιθανό να πείσει τους Ε/Κ αστούς να αφήσουν κατά μέρος τα περι «πατριών εδαφών» κλπ και να δουν το οικονομικό τους συμφέρον. Το πρόβλημα για την προσέγγιση Βασιλείου και για τους Ε/Κ αστούς είναι όμως άλλο: Το πως θα πείσουν τους Τ/Κ αστούς να αποδεχτούν αυτή τη λύση.

Οι Τ/Κ αστοί δεν είναι βλά-

κες. Γνωρίζουν ποια θέση θα έχουν σε επιχειρήσεις όπου τα κεφάλαια είναι ελληνοκυπριακά, οι αγορές θα ελέγχονται από τους Ε/Κ και η γενική διεύθυνση θα ασκείται από Ε/Κ. Ποια άλλη εκτός από θέση υπαλλήλου; Από την άλλη οι Τ/Κ επιχειρηματίες που θα έχουν δικές τους επιχειρήσεις θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό των Ε/Κ τόσο στην παραγωγή όσο και στην Αγορά.

Οι Τ/Κ κεφαλαιοκράτες δεν προήκειται ποτέ λοιπόν να δεχθούν ελευθερίες διακίνησης, εγκατάστασης, ιδιοκτησίας και

επενδύσεων γιατί απλούστατα τους στερούν από την δυνατότητα να είναι κεφαλαιοκράτες. Προπάντων δεν πρόκειται ποτέ να δεχτούν αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων που τους εγγυούνται αυτή τη δυνατότητα.

Ο μόνος τρόπος για γεφύρωση του οικονομικού χάσματος για λύση του κυπριακού είναι η προσέγγισή του με βάση την σοσιαλιστική προοπτική.

Σε συνθήκες όπου οι επενδύσεις θα προγραμματί-

ζονται και θα γίνονται από μια κεντρική κυβέρνηση των εργατών, όπου το κέρδος των κεφαλαιοκρατών δεν θάβαι στη μέση, όπου οι επιχορηγήσεις και τα κέρδη τους θα ελέγχονται από τους εργάτες, πολύ γρήγορα η οικονομική διαφορά θα γεφυρωθεί βάζοντας τις βάσεις για την εξάλειψη του εθνικισμού, την εξοφάνιση των συνόρων και την πραγματική και οριστική επανένωση της Κύπρου.

Πανίκος Σολωμού

ΝΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΘΕΙ Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ Τέρμα στη διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος

Είναι αλήθεια ότι στοιχειώδεις συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα καταπατούνται σήμερα από την αστική κυβέρνηση και τους οργανισμούς των καπιταλιστών όπως π.χ. την Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων Κύπρου.

Το θλιβερό όμως είναι ότι σ' αυτή τη πρακτική των αστών (που σίγουρα δεν μας παραξενεύει) έχουν εμπλακεί και οι ηγεσίες των συντεχνιών ΠΕΟ-ΣΕΚ.

Πολλές φορές σε προηγούμενα άρθρα καταγγείλαμε ενέργειες που στρέφονται ενάντια στις Συνδικαλιστικές ελευθερίες. Περιπτώσεις όπου εκπρόσωποι των συντεχνιών ΠΕΟ-ΣΕΚ αρνούνταν να παρακαθήσουν σε συνομιλίες με τον εργοδότη αν θα παρέυρίσκοντο και οι εκπρόσωποι της ΔΕΟΚ - Συντεχνιακοί να απειλούν τους

εργαζομένους ότι θα χάσουν τη δουλειά τους αν συνεχίσουν να είναι οργανωμένοι στην ΔΕΟΚ ή αν επιμένουν να θέλουν να οργανωθούν σ' αυτή την συντεχνία - Απειλές σε εργοδότες ότι θα σήκωναν τους δικούς τους εργάτες αν αναγνωρίζουν την ΔΕΟΚ και άλλα παρόμοια.

Εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο να υποστηρίξουμε την ΔΕΟΚ απέναντι στις άλλες συντεχνίες. Θα ήταν λανθασμένο να υποστηρίξει κανένα τη μια συντεχνία ενάντια στην άλλη. Κάτι τέτοιο μόνο τα συμφέροντα των αστών θα εξυπηρετούσε.

Πέρα από αυτό, όμως υποστηρίζουμε και θα συνεχίσουμε να υποστηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις το δικαίωμα κάθε εργάτη να ενταχθεί σε όποια συντεχνία θέλει είτε αυτή λέγεται ΠΕΟ ή ΔΕΟΚ.

Μία κορυφαία κατάκτηση της εργατικής τάξης είναι το δικαίωμα της ελεύθερης συνδικαλιστικής οργάνωσης. Κάθε εργάτης είναι ελεύθερος να οργανώνεται σε συντεχνίες της αρεσκείας τους χωρίς περιορισμό εκφρασμού ή επεμβάσεις είτε της κυβέρνησης είτε του εργοδότη είτε πολύ περισσότερο - της ηγεσίας των συντεχνιών. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια πρέπει ο κάθε εργαζόμενος να δει με συμπάθεια και να συμπαρασταθεί στον αγώνα που η ΔΕΟΚ κάνει για τον σεβασμό των πιο πάνω ελευθεριών.

Παράλληλα θα πρέπει η ΔΕΟΚ να πάψει να τρέφει ψευδαισθήσεις σ' ότι αφορά τις διαθέσεις της εργοδοσίας του Αστικού κράτους και της Κυβέρνησης που τους εκπροσωπεί.

Μέσα στις συνθήκες κρίσης που οδηγείται η Κυπριακή οικονομία οι αστοί προετοιμάζονται για την επίθεση τους ενάντια στους εργαζομένους για να διατηρήσουν τα κέρδη τους.

Είναι γι αυτό που βλέπουν με θετικό μάτι της διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος και τριβούν τα χέρια τους μπροστά σ' αυτές τις διαμάχες μεταξύ των συντεχνιών.

Το να αποκαλεί η ΔΕΟΚ τον υπουργό εργασίας «εντεταλμένο φύλακα των συνταγματικών δικαιωμάτων των εργαζομένων» - ένα υπουργό μια αστικής κυβέρνησης - και να εναποθέτει σ' αυτόν τις ελπίδες της για τον σεβασμό των συνδικαλιστικών ελευθεριών, αποπλίζει τους εργαζομένους και τους αποπροσανατολίζει τον ίδιο ρόλο παίζει και η υποστήριξη της ηγεσίας της ΔΕΕΚ (και της ΔΕΟΚ) προς τον αστο πρόεδρο Κυπριανού που στο «Εθνικό θέμα» θεωρεί Εδεκίτη.

Η ΔΕΟΚ πρέπει να στραφεί αποφασιστικά προς τους εργαζομένους προτείνοντας ένα συγκεκριμένο εργατικό πρόγραμμα πάλης που θα καλεί και τις ηγεσίες και των άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων για να παλαίσουν από κοινού.

Πρόγραμμα που θα συνοδεύεται με τη θέση της ενόποιησης του συντεχνιακού Κογκρέσσου.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα θα ενθουσιάζει και θα κινητοποιήσει τους εργαζομένους σ' όποια συντεχνία και αν ανήκουν αναγκάζοντας τις ηγεσίες τους και για σεβασμό των δικαιωμάτων κάθε εργάτη αλλά και για υιοθέτησή τους, για τα συμφέροντα ολοκληρωμένου του εργατικού κινήματος.

Σε αστυνομικό κράτος μετατρέπεται το «κράτος» Ντενκτας

Ο αρχηγός του Ρ.Τ.Κ. Ο. Οζκιουρ κάλεσε την κυβέρνηση Ντενκτας-Κονουκ να δώσει στη δημοσιότητα το πλαίσιο συμφωνίας που υπογράφηκε στην Άγκυρα σχετικά με οικονομικά θέματα. Ο κ. Οζκιουρ κατηγορήσε την κυβέρνηση ότι κρατεί μυστική μια συμφωνία που έγινε στο όνομα του λαού. Εφ' όσον είπε, η συμφωνία κρατείται μυστική από το λαό, πρέπει να είναι σε βάρος του.

Ο κ. Οζκιουρ τόνισε ότι η κυβέρνηση Κονουκ που στηρίζεται πάνω σε μια διορισμένη βουλή δεν έχει το δικαίωμα να συνάπτει συμφωνίες που θα επηρεάσουν αρνητικά τη ζωή του λαού. Τέλος ζητά να γίνουν εκλογές το ταχύτερο.

— Στο μεταξύ, η Χαλκιν Σεσί γράφει ότι η αντιπροσωπεία που πήγε στην Άγκυρα πήρε τις ακόλουθες «συμβουλές»:

Να τροποποιηθούν οι τραπεζικοί τόκοι.

Να αποφασίζει η κυβέρνηση άφοβα για αυξήσεις στις τιμές.

Να αναπροσαρμόσθαι το φορολογικό σύστημα.

Να συνθηθίσουν οι «κύπριοι αδελφοί» σ' εθυσίες.

Η Χαλκιν Σεσί γράφει ότι περιμένουν θυσίες, από τον «κύριο αδελφό», που παίρνει 30 χιλ. Λ.Τ. το μήνα, όταν το κρέας στοιχίζει 2 χιλ. το τυρί 1400 Λ.Τ. οι ντομάτες 350 Λ.Τ.

Η συνεχιζόμενη πολιτική και οικονομική κρίση η δυναμική παρουσία των κομμάτων οι τελευταίες προειδοποιήσεις των

19 συντεχνιών (ΝΤΕΒ-ΙΣ, ΚΤΑΜΣ, ΚΤΟΣ, ΚΑΜΟΥ-ΣΕΝ κλπ.) οι οποίες ζητούν επείγουσα διευθέτηση των προβλημάτων των εργαζομένων και τονίζουν ότι αν δεν διευθετηθούν τα προβλήματα θα αναλάβουν δράση και την ευθύνη θα φέρει η Κυβέρνηση Κονουκ, αναγκάζει τον Ντενκτας να καθυστερήσει όσο γίνεται τις εκλογές και να πάρει σκληρά μέτρα ενάντια στην εργατική τάξη και τις οργανώσεις της για να μπορέσει να συνεχίσει την κυριαρχία του.

Χαρακτηριστική είναι η απαγόρευση κάθε πολιτικής δραστηριότητας που επιβλήθηκε στους δημοτικούς υπαλλήλους. (Απαγόρευση να ανήκουν σε πολιτικά κόμματα και να αρθρογραφούν σε εφημερίδες). Αφού δεν είναι σε θέση να λύσει τα προβλήματα της Βόρειας Κύπρου η κυβέρνηση Ντενκτας-Κονουκ εφαρμόζει νόμους για μείωση του κατώτατου ορίου μισθοδοσίας, για απαγόρευση απεργιών και διαδηλώσεων και απαγόρευση βιβλίων που είναι απαγορευμένα στην Τουρκία.

Ο Ντενκτας και οι Τ/Κ καπιταλιστές ξεχνούν, όμως το γεγονός ότι θα έχουν να αντιμετωπίσουν τις αντιδράσεις του συνδικαλιστικού κινήματος και γενικά της εργατικής τάξης όπως και των δυο αριστερών κομμάτων που αποτελούν σήμερα την πλειοψηφία του Τ/Κυπριακού πληθυσμού.

Μουσα Ονιούρ

Μάζος

ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ — 67 ΧΡΟΝΙΑ

ΟΙ ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Το ξέσπασμα του Πρώτου παγκόσμιου πολέμου το είχε προβλέψει η Δεύτερη Διεθνής και αποφάσισε να μην επιτρέψει τη σφαγή της εργατικής τάξης στο βωμο των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Με την έκρηξη όμως του πολέμου οι ηγέτες της εργατικής τάξης συμμάχησαν με τις κυβερνήσεις των χωρών τους - ψηφίζοντας τις πολεμικές πιστώσεις - αρνούμενοι να αναλάβουν τα επαναστατικά τους διεθνιστικά καθήκοντα ενάντια στον καπιταλισμό, ενάντια στον πόλεμο. Η επόμενη περίοδος ήταν μια περίοδος απομόνωσης για τους Μαρξιστές.

Το ρώσικο επαναστατικό κίνημα είχε υποχωρήσει. Τα πιο αποφασιστικά στρώματα της εργατικής τάξης και τα πιο επαναστατικά στοιχεία των εργατικών κομμάτων και οργανώσεων βρέθηκαν στο μέτωπο. Οι ηγέτες των κομμάτων είχαν εξοριστεί ή βρίσκονταν στο εξωτερικό. Ο Λένιν απομονωμένος στην Ελβετία, ο Τρότσκι κυνηγημένος από τις γαλλικές αρχές κατέληξε στη Νέα Υόρκη. Η απαγόρευση των απεργιών και της δράσης των συνδικάτων, η εφαρμογή του στρατιωτικού νόμου έδωσε την ευκαιρία στη Τσαρική αντίδραση να διεξάγει τον πόλεμο με «καλυμμένα» τα νώτα της.

Η φρίκη όμως του πολέμου, η πείνα και η δυστυχία των μαζών άρχισαν να δημιουργούν επαναστατική διάθεση και οι αστικές κυβερνήσεις θα βυθίζονταν ολοένα και περισσότερο σε μεγαλύτερα αδιέξοδα. Το προλεταριάτο έπρεπε τότε να διαδραματίσει τον πρωτοποριακό του ρόλο για ανατροπή του καπιταλισμού και εγκαθίδρυση της εργατικής εξουσίας. Για τον Λένιν, αυτό ήταν το αναπόφευκτο γεγονός. Η απομόνωση του όμως στην Ελβετία και η ανικανότητα των άλλων ηγετών του κινήματος να κατανοήσουν αυτά που ο Λένιν είχε στο μυαλό του, τον οδήγησαν σε φανερά αμφιβολίες για τη δυνατότητα μιας σύντομης επαναστατικής εξέγερσης των μαζών.

Έτσι τον Γενάρη του 17 σ' ένα λόγο του, στην ελβετική εργατική νεολαία υποστήριξε πως η δική του η γενία δεν θα ζούσε για να δει την επανάσταση!! Κι όμως, σε έξι βδομάδες η επανάσταση ξεσπούσε στη Ρωσία.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ

Τη σπύθα για τη φλόγα της επανάστασης έδωσε μια απεργία εργατριών στην Πετρούπολη στις 23 του Φλεβάρη. Σε λίγο απεργούσε ολόκληρη η εργατική τάξη της Πετρούπολης. Συγκεντρώσεις, συγκρούσεις με την αστυνομία και μαζικές διαδηλώσεις με συνθήματα «κάτω η απολυταρχία», «κάτω ο πόλεμος» έδωσαν τη θέση τους στην κοινωνική ηρεμία των προηγούμενων ημερών. Η άρνηση του στρατού να κτυπήσει τις εργατικές μαχητικές συγκεντρώσεις κατόπιν διαταγής του Τσάρου ήταν και το τελικό κτύπημα για το τσαρικό καθεστώς.

Η εξουσία τώρα μεταβιβάστηκε στα χέρια των φιλελευθέρων καπιταλιστών, στην Προσωρινή Κυβέρνηση του Πρίγκιπα Λβωφ. Η ρώσικη επανάσταση άρχισε σαν μια αστικο-δημοκρατική επανάσταση.

Βέβαια η επαναστατική δι-

αδικασία του Φλεβάρη δεν ήταν κάτι το ξαφνικό αλλά το αποτέλεσμα της σταδιακής αφύπνισης του εργατικού κινήματος και της δυσανεκτικότητας εκατομμυρίων αγροτών που ντυμένοι στο χακί μάτια περιμέναν την αγροτική μεταρρύθμιση.

Ωστόσο, το κύριο χαρακτηριστικό της επανάστασης ήταν η δημιουργία μιας άλλης μορφής εξουσίας - των Σοβιετών εργατών και στρατιωτών. Η ύπαρξη των Σοβιετών δημιούργησε μια ιδιόμορφη κατάσταση όσον αφορά το ζήτημα του κράτους και της εξουσίας - μια ιδιομορφία που οι μαρξιστές ευστοχα αποκάλεσαν διαδικτική εξουσία - που συνιπήρχαν η αστική και η εργατική εξουσία η μια δίπλα στην άλλη, που στην εξέλιξη αναπόφευκτα θα συγκρούονταν.

Την ίδια περίοδο, μέσα στο μπολσεβίκικο κόμμα παρουσιάστηκαν δυο διαφορετικές απόψεις ως προς τη στάση του κόμματος απέναντι στη νέα Προσωρινή Κυβέρνηση. Η ηγεσία που βρισκόταν στη Ρωσία αποφάσισε να υποστηρίξει την κυβέρνηση για την «ολοκλήρωση της αστικοδημοκρατικής επανάστασης». Στις 15 του Μάρτη του 17 η ΠΡΑΒΝΤΑ αναγνώρισε κάτω από τη σύνταξη Στάλιν και Κάμενεφ πως οι μπολσεβίκοι θα υποστήριζαν την Προσωρινή Κυβέρνηση «στο μέτρο που αυτή πολεμάει την αντίδραση και την αντεπανάστασή...»

Ο Λένιν αντέδρασε βίαια στην επίσημη πολιτική της ηγεσίας και κατάγγειλε τις υποχωρητικές τάσεις: «Καμία υποστήριξη στην Προσωρινή Κυβέρνηση. Να εξηγήσουμε όλη την ψευτιά των υποσχέσεων της...» «Όποιος μιλάει σήμερα για την δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς αυτός έμεινε πίσω από τη ζωή... η διατίπωση αυτή πάλωσε πια...» (Θέσεις του Απριλίου).

Η σιδερένια λογική του Λένιν και το αλάνθαστο των αναλύσεων του έπεισε την πλειοψηφία του κόμματος και το κόμμα μπήκε ενωμένο στο δρόμο του Οκτώβρη.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΠΡΙΛΗ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η κυβέρνηση έπρεπε να ανατραπεί. Όμως οι μπολσεβίκοι ήταν μειοψηφία στα Σοβιέτ. Την πλειοψηφία την είχαν οι Μενσεβίκοι και οι Σοσιαλεπαναστάτες. Η επαναστατική πρωτοπορία έπρεπε να κερδίσει την πλειοψηφία των εργατών και αγροτών.

Τον Μάη του 17 η κυβέρνηση ανασχηματίστηκε και προσχώρησαν σ' αυτή οι Μεσβίκοι και οι Σοσιαλεπαναστάτες.

Είχε προηγηθεί τον Απρίλη αυθόρμητη εξέγερση των μαζών που κτυπήθηκε από τους εκατονταρχίτες.

Τον Ιούνη οργανώθηκε μια τεράστια διαδήλωση από την εκτελεστική επιτροπή των Σοβιετών. 400.000 διαδηλωτές υιοθέτησαν τα συνθήματα των μπολσεβίκων «Κάτω οι 10 καπιταλιστές υπουργοί», «όλη η εξουσία στα σοβιέτ».

Οι κινητοποιήσεις κορυφώθηκαν με τα περίφημα «Ιουλιανά».

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να μεταφέρει στρατό από το μέτωπο για να καταστείλει την εξέγερση του Ιούλη.

Η υποχώρηση της εργατικής τάξης όχι μόνο δεν στερέω-

σε την αστική εξουσία, αλλά αντίθετα άνοιξε μια παρατεταμένη περίοδο κυβερνητικής κρίσης που εκφράστηκε και στον κυβερνητικό ανασχηματισμό. Πρωθυπουργός έγινε τώρα ο Κερένσκι. Ωστόσο η αστική τάξη δεν μπορούσε να υποφέρει τον διύισμο της εξουσίας και έτσι προχώρησε στις 28 Αυγούστου με τον στρατηγό Κορνίλωφ σε στρατιωτικό πραξικόπημα. Οι μπολσεβίκοι αν και τους χώριζε χάος με τους ηγέτες της προσωρινής κυβέρνησης - ο Λένιν πέρασε στην παρανομία, ενώ ο Τρότσκι και άλλοι ηγέτες είχαν συλληφθεί - πρότειναν κοινή δράση μπροστά στον κίνδυνο αντεπανάστασης. Ο στρατός του Κορνίλωφ αποδείχτηκε ανίκανος να δράσει ενάντια στην επανάσταση. Οι αντιπρόσωποι των Σοβιετών κέρδησαν με το μέρος τους τους απλούς φαντάρους που αρνήθηκαν να βαδίσουν ενάντια στην Πετρούπολη.

Η συντριβή της αντεπανάστασης έστρεψε το κοινωνικό εκκρεμές αποφασιστικά προς τα αριστερά.

ΟΚΤΩΒΡΗΣ-Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Στις 10 του Οκτώβρη συζητήθηκε η ιστορική συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής του μπολσεβίκικου κόμματος.

«Η πολιτική ανάλυση της πάλης των τάξεων στη Ρωσία και την Ευρώπη - υποστήριξε ο Λένιν και μαζί μ' αυτόν η πλειοψηφία της Κ.Ε. - αποδειχνει την απόλυτη ανάγκη μιας αποφασιστικής και δραστήριας πολιτικής που δεν μπορεί να είναι άλλη από την ένοπλη εξέγερση».

Στις 25 του μήνα καταλήφθηκαν οι σιδηρόδρομοι, τα υπουργεία, η κεντρική τράπεζα, το ταχυδρομείο και το τηλεγραφείο.

Το βράδυ της ίδιας μέρας συνήλθε το 2ο Παγκόσμιο Συνέδριο των Σοβιετών. Στο συνέδριο αυτοί οι μπολσεβίκοι κέρδισαν την πλειοψηφία. Οι συμβιβαστές των ενδιάμεσων λύσεων σχεδόν εξαφανίστηκαν.

ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ 25 ΠΡΟΣ ΤΙΣ 26 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΡΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ «ΑΒΡΟΡΑ» ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΚΑΙ ΝΑΥΤΕΣ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΛΑΒΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΤΣΙ ΚΑΤΑΚΤΟΥΣΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Ο Τζ. Ρηντ, ο ιστορικός και ποιητής της επανάστασης περιέγραψε με ζωηρά χρώματα τα συ-

ναισθήματα που κυριάρχησαν τότε στο Σμόλνυ, την καρδιά της επανάστασης.

«Απότομα από μια γενική παρόρμηση βρεθήκαμε όλοι όρθιοι πιάνοντας τους συναρπαστικούς τόνους της Διεθνούς. Ένας ψαρομάλλης στρατιώτης έκλαιγε σαν παιδί. Η Αλεξάντρα Κολοντάϊ ανοιγόκλεινε τα μάτια της για να μην κλάψει. Η ρωμαλέα αρμονία διαχέονταν μέσα στην αίθουσα τρυπώντας τζάμια και πόρτες και ανεβαίνοντας ψηλά στον ουρανό.»

Το μπολσεβίκικο κόμμα εκπαιδευμένο στην επαναστατική μέθοδο του Μαρξισμού άλλαξε τον χάρτη της αχανούς και καθυστερημένης Ρωσίας, ανοίγοντας μια νέα σελίδα στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Γ.Κ.

Χ' ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΕΙ ΚΩΝ/ΔΗ ΣΕ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ

Για αντιμετώπιση της Αρ. Πτέρυγας!

Απο τις τελευταίες καμπάνιες - εκδηλώσεις, της Αρ. πτέρυγας και τη δημοσιότητα που τους δόθηκε στον τύπο τους τελευταίους μήνες, όπως και από την απήχηση που βρήκαν μέσα στα πλατεία στρώματα των εργαζομένων και της νεολαίας ενοχλήθηκαν εκτός από τους αστούς και τα όργανα τους, και οι γραφειοκράτες της ΕΔΕΚ.

νονται στα μέλη τους και με τις σωστές θέσεις και επιχειρηματολογία να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους.

Ακόμα παραπάνω που οι ίδιοι καθημερινα αποκαλούν τον Κωνσταντινίδη πράκτορα των Τούρκων προδότη κλπ.

Μας κατηγορεί η επιστολή ότι κάνουμε υποκλοπή τους ονόματος του κόμματος λες και το

Η ΕΔΕΚ για ανακοινώσεις της αριστερής πτέρυγας

Αθήνα 12/10

Κύριε Διευθυντή,

Προσέξαμε ότι στην εφημερίδα σας αποστέλλονται μερικές φορές και δημοσιεύονται ανακοινώσεις από την υπογραφή Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ αριστερή πτέρυγα.

Θα θέλαμε να θέταμε υπόψη σας ορισμένα θέματα που άπτονται της πολιτικής δεοντολογίας και της προστάσιας ακόμη των ίδιων των δημοκρατικών θεσμών.

α) Το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ είναι ένα ενιαίο κόμμα χωρίς πτέρυγες δεξιάς αριστεράς.

Το Κόμμα οργανώνει τα συνέδριά του και προσφάτως μόλις πραγματοποιήσε το 4ο του συνέδριο που εξέλεξε την ηγεσία, πήρε αποφάσεις πάνω σε οργανωτικά θέματα.

β) Αυτοί που εμφανίζο-

νται σαν Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ αριστερή πτέρυγα είναι μια μικρή ομάδα αποβλημένων μελών που ακολουθώντας την μέθοδο του εισοδησμού των Τραπεζιστών για να διαβάσουν το κόμμα, πράγμα που όταν έγινε αίσθητο υποχρέωσε το κόμμα να πάρει τις αποφάσεις του.

γ) Σας θέτουμε υπόψη σας όλες αυτές τις λεπτομέρειες γιατί ανεξάρτητα από πολιτικές διαφορές που είναι δυνατό να υπάρχουν με την εφημερίδα σας, όλοι από κοινού οφείλουμε να προστατεύουμε το δημοκρατικό και τους θεσμούς της.

Ένας βασικός θεσμός είναι το κόμμα και ο σεβασμός προς τη λειτουργία, την εκπροσώπηση και την εμφάνισή τους.

Φοβούμεστε ότι ο τόπος θα οδηγηθεί σε σύγχυση αν

αύριο για λόγους μικροπολιτικής επιτήρησης η εξέγερση ή καθύστερηση ομάδων που θα υπέκλειπταν του τίτλου άλλων κομμάτων σαν δεξιάς ή αριστεράς τους πτέρυγες.

δ) Αυτοί που υποκλέπτουν τον τίτλο του κόμματος προχώρησαν σ' αρεατικές περιπτώσεις και σε συλλογή χρημάτων παραπλανώντας φίλους και υποστηρικτές του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ.

Πιστεύουμε ότι θα λάβατε σοβαρά υπόψη αυτά που σας αναφέραμε με συνέπηση δημόσιας ευθύνης έναντι του τόπου και των δημοκρατικών θεσμών.

Τάκης Χατζηδημητρίου
Γενικός Γραμματέας
Σοσιαλιστικό Κόμμα Ε-
ΔΕΚ

Αυτό δείχνει η επιστολή που στάλθηκε προς τον Αλέκο Κωνσταντινίδη, διευθυντή της εφημ. «Αλήθεια» υπογραμμένη από τον Τάκη Χ' Δημητρίου Γ.Γ. της ΕΔΕΚ (την αναδημοσιεύουμε αυτούσια) η οποία τον καλεί σε έναν από κοινού αγώνα για αντιμετώπιση της Αριστερής Πτέρυγας!

Πολλές φορές στο παρελθόν σε άρθρα μας επιχειρηματολογήσαμε πάνω στις τόσες συκοφαντίες και λασπολογία που χύνει ενάντια μας η γραφειοκρατία (παράδειγμα τα ψεύδη περί συλλογής χρημάτων) καλώντας-την ταυτόχρονα σε ανοικτό πολιτικό διάλογο που όμως αποφεύγει όπως ο διάολος το λιβάδι.

Ορισμένα σημεία θέλουμε να θέσουμε σήμερα σε συντομία σε σχέση με αυτή την επιστολή.

Είναι θλιβερό το κατάντημα της ηγεσίας της ΕΔΕΚ και την κατρακύλα που έχουν πάρει ώστε να απευθύνονται στον Κωνσταντινίδη για να προστατεύει την επικυριαρχία τους μέσα στο κόμμα και την προσπάθεια επιβολής τους πάνω στις μάζες αντι που θα έπρεπε να απευθύν-

κόμμα είναι χωράφι με τίτλο ιδιοκτησία ή εταιρεία με προσωπικά κεφαλαία στην κατοχή τους.

Δεν κατάλαβαν ακόμα οι γραφειοκράτες ότι το κόμμα και η εμπιστοσύνη της βάσης του προς την ηγεσία δεν αποκόπεται με ληξιαρχική πράξη ή με δικαστική απόφαση αλλά μέσα από τους αγώνες και το σωστό πρόγραμμα και καθοδήγηση που η συγκεκριμένη ηγεσία προτείνει στη βάση της.

Τέλος μια υπόσχεση δίνουμε στους γραφειοκράτες. Η Αριστερή πτέρυγα θα υπάρχει είτε το θέλουν είτε όχι και θα αναπτύσσει την επιρροή της μέσα στη βάση πιστή στις Μαρξιστικές ιδέες και τις επαναστατικές της ΕΔΕΚ παραδόσεις ενάντια στη δικτατορία της βάσης και ενάντια σε κάθε προσπάθεια φήμωσης της φωνής της, καλώντας πάντα σε ένα πολιτικό διάλογο όπου η βάση θα μπορεί να βγάλει τα σωστά συμπεράσματα για τη πορεία του κόμματος και τα συμφέροντα του εργατικού κινήματος.

Μάζος

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Ελληνικές Χημικές Βιομηχανίες ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΟΥΣ;

Συγκέντρωση
των εργατών
Απρίλης 1984

Ποιος θα δικάσει τους ενόχους; Αφτο το ερώτημα βασανίζει τους απολυθέντες εργαζόμενους απο τις χημικές βιομηχανίες που για πέντε τώρα μήνες στη πλειοψηφία τους είναι άνεργοι. Για τα σκάνδαλα και την κακοδιαχείριση που έγιναν στις χημικές βιομηχανίες, όπου πετάχτηκαν στον αέρα £22 εκατ. δεν έγινε ακόμα καμία έρευνα και δεν τιμωρήθηκε κανένας. Οι Υπουργοί Εμπορίου και Οικονομικών ακόμα δεν παρουσίασαν την έκθεση και τα πορίσματα των εμπειρογνομώνων για τις χημικές στη Βουλή, και η διεύθυνση της ΕΜΕ μαζί με την Κυβέρνηση κάνουν διαπραγματεύσεις για την εκποίηση των Χημικών σε ξένες εταιρείες. Για τους ξένους η εταιρεία είναι βιώσιμη και μπορεί να αποδώσει κέρδος, γιαφτο άλλωστε επενδύουν και τα κεφάλαια τους, η Κυβέρνηση και η ΕΜΕ είναι ανίκανοι να τη δουλέψουν και πετούν στις ουρές της ανεργίας 470 εργαζόμενους.

Πριν καταλήξουν οι διαπραγματεύσεις, οι εργάτες απαιτούν να μάθουν τους ενόχους για τα σκάνδαλα και να κάτσουν στο σκαμνί. Αφου οι εγγεφαλοι της ΕΜΕ δεν μπορούν να την δουλέψουν η βιομηχανία πρέπει να μπει κάτω απο κρατικό και εργατικό έλεγχο για να δουλέψει για το συμφέρον της Κυπριακής κοινωνίας και όχι για το συμφέρον των ξένων πολυεθνικών και μονοπωλίων.

Αφτη είναι η μόνη λύση.

Με βάση τις τελευταίες εξελίξεις γύρω απο το ζήτημα των Ε.Χ.Β. είχαμε συζήτηση με εργάτες που απολύθηκαν αλλά και με εργάτες που εξακολουθούν να απασχολούνται με τη συντήρηση των εργοστασίων του συγκροτήματος.

Παραθέτουμε τη συζήτηση που είχαμε με δυο απ' αυτούς τους εργάτες.

ΚΑ Απολυμένος —
άνεργος εργάτης:

«Εδώ και πέντε μήνες είμαι άνεργος. Πραγματικά αντιμετώπιζω μεγάλα προβλήματα. Έχω γυναίκα και δυο παιδιά και το ανεργιακό που παίρνω μόλις μας φτάνει. Σε ένα μήνα τελειώνει κι αυτο. Υπάρχει σοβαρή ανεργία και δεν ξέρω πως θα τα βγάλω πέρα. Μας είπαν ότι το εργοστάσιο δεν ήταν βιώσιμο, μας είπαν ότι έγιναν λάθη χειρισμού απο τη διεύθυνση και πράγματι έγιναν. Όμως τα σπαρμένα τα πληρώσαμε εμείς οι εργάτες με το ριζίμο μας στη ανεργία. Δεν είδαμε όμως να λαμβάνονται μέτρα και στο επίπεδο της διοίκησης. Κανένας απο τους ψηλα ιστάμενους δεν πλήρωσε για τα λάθη και τις σπατάλες που έγιναν».

Ερώτ: Πιστεύεις ότι αν τον Απρίλη-Μάη κάμανε πιο δυναμικό αγώνα η κατάσταση θα ήταν σήμερα διαφορετική;

«Δεν λέω ότι θα ήταν όλα ρόδινα. Εμείς αγωνιστήκαμε μέχρι εκεί που μας επέτρεπε η λιγοστή πείρα αγώνων που είχαμε. Όμως οι συντεχνίες δεν μας βοήθησαν καθόλου. Προσπαθούσαν περισσότερο να τα έχουν καλά με την εργοδοσία και την κυβέρνηση παρα να μας καθοδηγήσουν όπως έπρεπε. Η πλειοψηφία των εργατών της βιομηχανίας είναι απογοητευμένοι απο τη στάση και της ΠΕΟ και της ΣΕΚ.

Ερώτ: Αν ξαναλειτούργησε το εργοστάσιο θα πας πίσω να δουλέψεις;

«Αν είμαι στη κατάσταση που είμαι τώρα ασφαλώς θα πάω πίσω. Όμως όσο δεν γίνεται αλλαγή στον τρόπο διοίκησης ποιος μας εγγυάται ότι δεν θα έχουμε ξανά τα ίδια προβλήματα; Η κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει στην κρατικοποίηση της βιομηχανίας με συμμετοχή και έλεγχο απο μας τους εργάτες. Είναι ο μόνος τρόπος που εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα της βιομηχανίας για το καλό όλων μας και της οικονομίας του τόπου».

Άλλος εργάτης (Α.Γ.) που εξακολουθεί να δουλεύει στες Ε.Χ.Β. μας ανέφερε: «Να κρατικοποιηθεί η βιομηχα-

νία, και όχι μόνον αυτη αλλά ολόκληρο το συγκρότημα της ΕΜΕ (Σ.Σ. η ΕΜΕ είναι απο τους βασικούς μετόχους των Ε.Χ.Β.). Πρόσφατα έγιναν απολύσεις και στη HITACHI που ανήκει κι αυτη στο συγκρότημα της ΕΜΕ. Τι γίνεται τέλος πάντων που παν τα κέρδη της ΕΜΕ; Πόσα θέλει να κερδίζει επί τέλους για να μην κλείνει τες επιχειρήσεις της;»

Ερώτ: Λέγεται ότι οι Ε.Χ.Β. θα πωληθούν σε ξένη εταιρεία. Ποια είναι η δική σου άποψη όσον αφορά την παραπέρα βιωσιμότητα της βιομηχανίας;

«Το κεφάλαιο επενδύει εκεί που βλέπει ότι υπάρχουν προοπτικές κέρδους. Αν οι ξένες εταιρείες επενδύσουν στες Ε.Χ.Β. αυτο σημαίνει ότι οι Ε.Χ.Β. είναι βιώσιμες. Το γεγονός αυτο αφήνει

έκθετη την κυβέρνηση. Αντι να προσκληθούν ξένα κεφάλαια που θα απομυζούν απο την κυρίαρχη οικονομία θάπρεπε το κράτος να προχωρήσει στην επαναλειτούργια των εργοστασίων με δικά του κεφάλαια.

Γιατι ακόμα η κυβέρνηση δεν αποκαλύπτει τα λάθη που έγιναν και τις σπατάλες και να προχωρήσει στην τιμωρία των ενόχων παρα μόνο έρριξε στην ανεργία τόσους και τόσους εργάτες;»

Απειλούν το βιοτικό μας επίπεδο

Συνέχεια απο τη σελ. 1

Θάτσερ που ξεκίνησε η μεγαλειώδης απεργία των ανθρακωρύχων που κρατά για 8 τώρα μήνες, ήταν μέσα σε αφτα τα πλαίσια για να προστατέψουν τις κατακτήσεις τους που έγιναν κινητοποιήσεις του εργατικού κινήματος στη Γερμανία για το 35ωρο ενάντια στη ανεργία, στη Ιταλία ενάντια στη ανεργία και στο πάγωμα του μισθού και του τιμαριθμού, στο Βέλγιο ενάντια στη πάγοποίηση του μισθού, στη Ολλανδία, στη Ελλάδα με τις συνεχείς κινητοποιήσεις ενάντια στο κλείσιμο των εργοστασίων, στη Γαλλία κ.α. Δεν έχει μείνει γωνία της γης που να μην γνώρισε τες εργατικές κινητοποιήσεις για να προστατέψουν τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Στη Κύπρο η κατάσταση δεν είναι και πολυ διαφορετική. Η ανεργία του Ιούλίου έφτασε το 3,9% από 3,5% που ήταν τον Ιούνιο με προοπτική να ξεπεραστεί το 4% στο τέλος του χρόνου (με βάση επίσημα στοιχεία ενώ στην πραγματικότητα είναι ακόμα μεγαλύτερο το ποσοστό ανεργίας).

Στο εμπορικό ισοζύγιο το έλλειμμα από £247,4 εκατ. που ήταν στους πρώτους οκτώ μήνες τα 83, ανέβηκε σε £325,3 εκατ. στη ίδια περίοδο το '84. Παρά την κάποια άφηση στις εξαγωγές, που δεν θα συνεχιστεί η ίδια στο 85, έχουμε κάθε μέρα έλλειμμα £1,350,000!! (Χαρ. 26/10).

Στους προϋπολογισμούς του '85 υπάρχει έλλειμμα £140 εκατ. που το μεγαλύτερο μέρος του θα καλυφθεί κύρια με την μέθοδο των δανείων.

Ακόμα προβλέπεται μέσα στο '85 άφηση στη έμμεση φορολογία κατά 10% που σημαίνει £130 εκατ. πρέπει να μαζέψει η κυβέρνηση στα ταμεία της με την φορολογία των βασικών καταναλωτικών αγαθών που θα έχει άμεσο επηρεασμο στο βιοτικό επίπεδο των μισθωτών.

Ο ρόλος της ΠΕΟ

Μέσα σε τούτα τα πλαίσια

ήταν που συνεδρίασε την πρώτη βδομάδα του Νιόβρη, το Γ.Σ.ΠΕΟ για να καθορίσει την πολιτική της Συντεχνίας για το 1985.

Στη απόφαση του το Γ.Σ. καλει την κυβέρνηση να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για την αναδιάρθρωση των Δημόσιων και Ημικρατικών δαπανών και να πάρει προστατευτικά μέτρα-περιορίζοντας τις εισαγωγές - για προστασία της ντόπιας βιομηχανίας ενώ διακηρύσει πως οι εργατικές διεκδικήσεις θα κρατηθούν μέσα στα όρια της παραγωγικότητας, (που είναι 3%) εκτός σε ορισμένους τομείς όπως την ένδυση - υπόδυση - βαλτισσοποιεία (παίρνουν μισθούς-πείνας και υπάρχει υπερκεμτάλευση) που θα κυμαίνονται πάνω απο το όριο.

Αντι δηλ. η ηγεσία της ΠΕΟ να αναγνωρίσει τους πραγματικούς αίτιους για την κρίση που είναι τα αφεντικά και το σύστημα τους - προσπαθεί να πείσει την εργατική τάξη ότι με τον περιορισμο των Δημόσιων και Ημικρατικών δαπανών λύνεται το πρόβλημα.

Προσπαθεί να πείσει ότι για τα Δημόσια έλλειμματα φταίνε οι υψηλοί μισθοί ημικρατικών, τραπεζικών και Δημόσιων υπάλληλων, των οποίων οι μισθοί και τα ωφελήματα πρέπει να παγοποιηθούν και να περιοχουν.

Είναι αφτο το οποίο ζητά και η ίδια η κυβέρνηση να επιβάλει με το γνωστο μνημόνιο του Υπουργείου Οικονομικών, για παγοποίηση των μισθών και ωφελημάτων στον Δημόσιο και Ημικρατικό τομέα με άμεση προέκταση και στον ιδιωτικό τομέα.

Με τον προστατευτισμο που εισηγείται η ΠΕΟ, για προστασία τους ντόπιας παραγωγής αφτό που θα πετύχεται τέλος-τέλος αν εφαρμοζόταν είναι να σπρωχτούν οι τιμές προς τα πάνω των ντόπιων προϊόντων όπου θα υπάρξει τεράστια κερδοσκοπία σε βάρος του καταναλωτι-

κου κοινου, ακόμα και σε προϊόντα χαμηλής ποσότητας μια και δεν θα αντιμετωπίζουν την πίεση του ανταγωνισμού των ξένων προϊόντων. (Έχτος του ότι θα επιβληθούν αντίποινα με καταστροφικές επιπτώσεις για τις εξαγωγές). Η απόφαση του Γ.Σ. ΠΕΟ για διεκδίκηση αιτημάτων στο ύψος της παραγωγικότητας «για το καλό της εθνικής οικονομίας» είναι λανθασμένη.

Γιατι όπως εξηγήσαμε και άλλες φορές η παραγωγικότητα δεν εξαρτάται απο τους εργαζόμενους αλλά απο τον ίδιο το κεφαλαιοκράτη βιομήχανο. Εάν ο βιομήχανος επενδύσει το κεφάλαιο του σε νέα τεχνολογία τότε θα αφηθεί και η παραγωγικότητα. Όμως προτιμούν τα κέρδη τους αντι να τα επενδύουν στη βιομηχανία να τα επενδύουν σε πολυτελή σπίτια, να αγοράζουν γη, και να κάνουν καταθέσεις στην Ελβετία.

Καθήκοντα

Συμπερασματικά αφτο το οποίο πρέπει να καταλάβει η εργατική τάξη είναι ότι οι αστοι είναι αποφασισμένοι να κτυπήσουν το εργατικό κίνημα και τις κατακτήσεις του για να προστατέψουν τα συμφέροντα τους. Είναι ο πιο εφκολος τρόπος γιαφτους και την κυβέρνηση να επιβάλουν φορολογίες, να μην επενδύουν στη βιομηχανία με άμεσο συνεπακόλουθο άφηση της ανεργίας, να ξεχωρίζουν τομέα-τομέα το κίνημα (ψηλόμεισοι - χαμηλόμισθοι κλπ) για να κτυπούν πιο εφκολα.

Η εργατική τάξη πρέπει να είναι έτοιμη για να αντιμετωπίσει αφτες τις επιθέσεις.

Μέσα σε αφτη την προετοιμασία της πρέπει να επιβάλει πρώτα την ενότητα του κινήματος, που σήμερα είναι διασπασμένο σε ΠΕΟ-ΣΕΚ-ΔΕΟΚ κοκ. Η αντιδημοκρατική στάση της ΠΕΟ-ΣΕΚ απέναντι στη ΔΕΟΚ που δεν αναγνωρίζουν, (που προκάλεσε τις πρόσφατες κινητοποιήσεις της ΔΕΟΚ) αντικομμουνισμος που βγάζει προς τα έξω η ΣΕΚ (όπως στο

τελεφταίο συνέδριο της για τα 40 χρόνια) πρέπει να σταματήσουν. Θα σταματήσουν μόνο όταν η εργατική τάξη επιβάλει την ενότητα της με ένα Δημοκρατικό Συντεχνιακό Κογκρέσσο που θα ελέγχεται άμεσα απο τους εργαζόμενους και στον Ιδιωτικό και Δημόσιο - Ημικρατικό τομέα.

Αυτο το Δημοκρατικό Κογκρέσσο πρέπει να βασίζει τη δύναμη και την ενότητα του πάνω σε ένα αγωνιστικό πρόγραμμα που θα διασφαλίζει τα συμφέροντα όλων των εργαζόμενων μπαίνοντας έτσι φραγμος στις επιθέσεις των αστών. Το πρόγραμμα αυτο θα πρέπει να περιλαμβάνει την κρατικοποίηση με άμεσο εργατικό έλεγχο των τραπεζών, των μεγάλων επιχειρήσεων και μονοπωλίων, λιγότερες ώρες δουλειάς με το ίδιο μεροκάματο για μείωση της ανεργίας, εργατικό έλεγχο στο εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπόριο.

Μόνο έτσι θα μπου οι βάσεις για την αντιμετώπιση που θα κάνουν ενάντια στους αστους και στα κτυπήματα που ετοιμάζουν.

Γιατι όλα τα κακα της οικονομίας μας είναι συνεπακόλουθα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, της σπατάλης, της κακοδιαχείρισης, της διαφύλαξης του κέρδους απο μέρους των αστών.

Η εργατική τάξη της Κύπρου με τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα που έχει μαζέψει απο τους πολυχρονους αγώνες της με φάρο τες κινητοποιήσεις του παγκόσμιου εργατικού κινήματος ιδιαίτερα των ανθρακωρύχων και του Ελληνικού κινήματος, έχει την δύναμη να αλλάξει το σύστημα και την κοινωνία.

Αφτο το οποίο χρειάζεται είναι η ηγεσία του κινήματος να καταλάβει και να πιστέψει στη δύναμη του.

Αχιλλέας

Διεθνή

Εκλογες - οπερέττα στις Η.Π.Α.

Οι προεδρικές εκλογές - οπερέττα στις ΗΠΑ έχουν τελειώσει. Πρόεδρος για άλλο ένα τετράχρονο θάνατο ο Ρήγκαν (59% ή 46,6 εκατομ. ψήφους). Ο Μάντελ πήρε 41% ή 32,3 εκατ. ψήφους.

Ένα χρόνο τώρα παρακολουθήσαμε μ' υπομονή αυτο που ονομάζουν προεκλογική εκστρατεία. Φόρεσαν κασκέτα και φόρμες εργατικές, θυμήθηκαν τις μειονότητες, φόρεσαν εβραϊκά σκουφάκια, για να πείσουν. Κι όλα τούτα με συνοδεία απο πολύχρωμες και ρόδινες τηλεοπτικές περιγραφές με σοφασκηνοθετημένα πανηγύρια, με πολύχρωμα μπαλόνια, στρατιές διαφημιστών που δούλεψαν εφσυνειδήτητα για - να λανσάρουν τους δυο υποψηφίους, και τέλος είδαμε στρατιές από αλαλάζοντα πλήθη, με καπελάκια σημαϊούλες και κονκάρδες, στις συγκεντρώσεις των υποψηφίων.

Οι προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ είναι η πιο μεγάλη απάτη που γίνεται στο κόσμο, με χαρακτήρα απόλυτα υποκριτικό. Καμία ουσία, μόνο θέαμα κι αποπροσανατολισμός. Γι' αυτό είναι οι μόνες εκλογές που παρουσιάζουν τόσο μεγάλη αποχή. Το 80 ο Ρήγκαν βγήκε πρόεδρος με ποσοστό ψήφων μόλις 26,7%. Ο μόνος μόνιμος κερδισμένος απ' αυτή την παρωδία είναι το κεφάλαιο και οι εκπρόσωποι του που συνεχίζουν την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, τόσο στις ΗΠΑ όσο και παγκόσμια.

Την ίδια στιγμή που υλοποιείται αυτή η εκλογική απάτη στις ΗΠΑ, οι βορειοαμερικανοί καπιταλιστές σχίζουν τα ρούχα τους φωνάζοντας για δημοκρατία στη Νικαράγουα. Πίεσαν για εκλογές και το πέτυχαν. Ήθελαν παρατηρητές για να διαπιστώσουν αν οι εκλογές στη Νικαράγουα θάταν δημοκρατικές. Κι όμως έστειλαν μόνον μερικούς ανεπίσημους παρατηρητές για να βεβαιωθούν ότι δεν καταπατούνται τ' ανθρώπινα δικαιώματα, όταν το μόνο «δικαίωμα» που αμφισβητείται είναι το δικαίωμα των αστών να εκμεταλλεύονται τους εργάτες. Πολύλοι βουλευτές και Γερουσιαστές δεν θέλησαν να γίνουν παρατηρητές για να μη νομιμοποιήσουν τις εκλογές στη Νικαράγουα. Έτσι άφησαν ανοιχτό το δρόμο για επέμβαση που μάλλον θα γίνει πραγματικότητα τώρα μετά τη νίκη του Ρήγκαν.

Κι όμως σ' αντίθεση με τις ΗΠΑ που η αποχή ήταν γύρω στο 45% στη Νικαράγουα ψήφισαν το 82,2% και ανάδειξαν τους Σαντινίστας με 70%.

Ποιος είναι ο Ρήγκαν

Η πρώτη θητεία του στην εξουσία έπεισε ότι δεν έχει κανένα προσόν. Κι όμως αυτός ο γερο-κουφός, ο φανατικός ανισόρροπος, ο αστοιχείωτος και επικίνδυνος, ξαναβγήκε πρόεδρος. Το γεγονός δεν είναι χωρίς εξήγηση. Είναι η έκφραση της αδυσώπητης λογικής του καπιταλιστικού συστήματος που στην περίοδο της βαθείας κι αξεπέραστης κρίσης του, απαιτεί την εκμηδένιση του εχθρού, της παγκόσμιας εργατικής τάξης, αλλά και των συμμάχων του καπιταλισμού που επίμονα προσπαθεί να τους επιβάλει την ηγεμονία του.

Το 80 ο Ρήγκαν πήρε την εξουσία με βάση ένα πρόγραμμα απο ισοσκελισμένων προϋπολογισμούς, φορολογικές απαλλαγές και περιορισμό στη διακίνηση του χρήματος. Η κα-

πιταλιστική κρίση γίνεται φανερό απο το γεγονός της εφαρμογής ενός διαμετρικά αντίθετου προγράμματος. Ενώ αντιμετώπιζε τεράστια ελλείμματα στον κρατικό προϋπολογισμό, απάλλαξε τους πλούσιους απ' τους φόρους και ταφτόχρονα εφάρμοξε μεγάλες περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες και οφελήματα. Έκανε απότομες περικοπές στις κρατικές κεφαλαιουχικές δαπάνες ενώ την ίδια στιγμή χάριζε ένα τεράστιο όγκο του προϋπολογισμού στις δαπάνες για προγράμματα εξοπλισμού. Κατάφερε την άφξηση της ανεργίας που ήταν 7% όταν έγινε πρόεδρος το 80. Οι άνεργοι έχασαν την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη, ενώ μόνον ένα μέρος τους παίρνει ανεργιακό επίδομα. Η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων στη βιομηχανία έπεσε στο επίπεδο του 1962. Καταργήθηκαν τα δελτία τροφίμων για 1 εκατομμύριο οικογένειες. Το ποσοστό των μεσοαστικών στρωμάτων μειώθηκε κατά 13%. Οι εργαζόμενες γυναίκες αμοιβόταν με μια αναλογία 64 σεντς για ένα δολλάριο που παίρνουν οι άντρες. Κατάργησε το δωρεάν πρόγευμα για 900.000 μαθητές, και τα φτηνά γέβματα για 3 εκατομμύρια μαθητές. Έκοψε τα προγράμματα ενίσχυσης στους σπουδαστές κολλεγίων κατά 20% και άφησε τις δαπάνες για σπουδές κατά 36%. Τέλος στην πιο πλούσια χώρα του κόσμου 35 εκατομμύρια έχουν περάσει το όριο της φτώχειας.

Ολόκληρα κομμάτια του προλεταριάτου οδηγούνται κοπιαστά στα συσσίτια για ένα ττενεκεδένιο ποτήρι νερόσουπα. Η εξωτερική του πολιτική βασίστηκε πάνω στην επιθετική παρουσία και υποβολή των συμφερόντων του κεφαλαίου («γενναία» εισβολή στη Γρανάδα) και τη μόνιμη απειλή του πυρηνικού αφανισμού.

Κι όμως επειδή δεν υπήρχε μια άλλη λύση ο Ρήγκαν βγήκε ξανά Πρόεδρος. Τον βοήθησε βέβαια και η μικρή «ανάκαμψη» και το άνοιγμα μεγάλου αριθμού δουλειών τα τελευταία 1-2 χρόνια.

Ο Μάντελ

Ο Δημοκρατικός Μαντέλ που στηρίχτηκε και υποστηρίχτηκε απο την Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας, δεν έπιασε. Ήταν κάτι παραπάνω απο σίγουρο ότι αν γινόταν πρόεδρος δε θάταν και πολύ διαφορετικός απ' το Ρήγκαν. Αυτό δεν είναι υπερβολή αν θυμηθούμε τι πρόγραμμα είχε ο Κάρτερ και τι εφάρμοσε όταν βγήκε πρόεδρος. Δεν υπήρχε ούτε η παραμικρή περίπτωση να στραφεί ο Μαντέλ ενάντια στα συμφέροντα της τάξης του, της αστικής. Πέρα πέρα δεν έπεισε στην προεκλογική περίοδο, για το δυναμισμό και τη σιγουρία του κάτι που είχε ο Ρήγκαν άσχετα αν αιτία του ήταν η επιπολαιότητα και επιδερματικότητα του Ρήγκαν. Δε μπόρεσε να τρώσει τον εθνικισμό των μικροαστικών και μισοαστικών στρωμάτων ούτε ενσάρκωσε όπως ο Ρήγκαν την επιθυμία τους για καλύτερες μέρες.

Η εργατική τάξη

Η μεγάλη αποχή απ' τις εκλογές δείχνει την απογοήτευση, την αγανάκτηση το θυμό και την οργή που αναπτύσσονται μέσα στην εργατική τάξη. Η εναλλαγή των αστών στην εξουσία τόσα χρόνια δεν πείραζε και πολύ, όσο η εργατική τάξη αποσκοπούσε παροχές και οφέληματα

την περίοδο της καπιταλιστικής άνθισης. Αφτη όμως η περίοδος ανήκει πια στην ιστορία. Σήμερα, με την κρίση το μόνο που κερδίζουν οι εργάτες είναι μια θέση στην ουρά, στα γραφεία εξέβρεσης δουλειάς και στα συσσίτια. Αντιλαμβάνονται ότι δεν υπάρχουν προοπτικές μέσα στα καπιταλιστικά πλαίσια, παρα τις απεγνωσμένες προσπάθειες της ακροδεξιάς ηγεσίας των συνδικάτων να πείσουν την εργατική τάξη της χώρας ότι ο καπιταλισμός είναι το «υπέρτατο» αγαθό. Είμαστε μάρτυρες του ξυπνήματος του βορειοαμερικανικού προλεταριάτου. Την ίδια στιγμή που γίνεται αφτη η συνειδητοποίηση, μια «τεράστια αντίθεση αρχίζει ν' αναπτύσσεται ανάμεσα στους ψηλόμισθους πουλημένους πασάδες - ηγέτες των εργατικών ενώσεων και των απλών μελών που βλέπουν τους μισθούς τους να μεικράνουν μέρα με τη μέρα.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Η βασιλεία της Χούντας πλησιάζει στο τέλος της

Η βασιλεία της Χούντας του Εβρέν πλησιάζει στο τέλος της. Η στρατιωτική δικτατορία μόνο απο θάνατο μπορεί πια να διατηρηθεί στην εξουσία.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η Χούντα της Τουρκίας, είναι ποικιλόμορφα (οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά κ.λ.π.) και καλύπτουν ένα πολύ πλατύ φάσμα που είναι αδύνατο πια να ελεγχθεί.

Οι αντιδράσεις ενάντια στη Χούντα δεν περιορίζονται μόνο στα λαϊκά στρώματα, αλλά άρχισαν να επεκτείνονται και μέσα στον ίδιο τον στρατό (στον οποίο η Χούντα, ωφείλει τη διατήρηση της εξουσίας). Οι αλεπάλληλες εκκαθαρίσεις αξιωματικών και υπαξιωματικών που έγιναν πρόσφατα έχουν συνταράξει το στράτευμα. Η αναταραχή που παρατηρείται ακόμα και στην ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων της χώρας έχει γίνει για τους δικτάτορες ένας διαρκής εφιάλτης.

Εκτος απο του διωγμού στο στρατό, η χούντα έχει εκτείνει την εκστρατεία της για εξολόθρευση κάθε δημοκρατικής αγωνιστή. Οι συλλήψεις και οι εκτελέσεις μελών αριστερών οργανώσεων αυξάνονται μέρα με την μέρα. Μόνο στο διάστημα της πρώτης βδομάδας του Σεπτεμβρίου, η δικτατορία του Εβρέν είχε προχωρήσει σε συλλήψεις δεκάδων αντιπάλων της (πολιτικών, συνδικαλιστών, διανοούμενων) προκειμένου να αποτρέψει αντιδικτατορικές εκδηλώσεις για τη μαύρη επέτειο του πραξικοπήματος της 12ης Σεπτεμβρίου 1980. Στις 7 του Οκτώβριου η Χούντα απαγχόνισε αγωνιστή της Ντεβ-Γιουλ, και πριν λίγες μέρες άλλο συνδικαλιστή που καταδικάστηκε σε θάνατο για «δολοφονία» ενός αστυνομικού στη διάρκεια συγκρούσεων αστυνομίας και απεργών το 1981.

Ακόμα ένας βραχνάς για το δικτατορικό καθεστώς, είναι το Κουρδικό κίνημα που τον τελευταίο καιρό έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Στην προσπάθεια της να περιορίσει τη διεξόδοση Κούρδων απο τις γειτονικές χώρες, η Τουρκία έχει κλείσει τα σύνορα της προς τη Περ-

Η ανάγκη της δημιουργίας ανεξάρτητου εργατικού κόμματος

Με τους ρεπουβλικάνους στην εξουσία, θα υπάρξουν απότομες στροφές και ξαφνικές αλλαγές στις συνειδήσεις των μαζών, μια κι ο καπιταλισμός βρίσκεται σ' ένα μόνιμο αδιέξοδο. Μέσα στη νέα βαθεία κρίση αναμένεται στο δεύτερο μισό του 85 ή το πολύ αρχές 86, τα εκατομμύρια των ανέργων και φτωχών θα πολλαπλασιαστούν. Η χρεωκοπία της ηγεσίας της εργατικής τάξης θα γίνει ξεκάθαρη. Μέσα σ' αυτά τα δεδομένα γρήγορες αλλαγές θα συμβούν. Τα συνδικάτα θα αλλάξουν τις ηγεσίες τους, και θα

αναγκαστούν να κινηθούν δημιουργώντας ένα ανεξάρτητο εργατικό κόμμα που θα εκπροσωπεί και θα παλέψει για την εργατική τάξη και τα συμφέροντα της. Η ίδια η πείρα έχει αποδείξει ότι το να υποθηκεύουν οι εργάτες τα συμφέροντα τους στους αστούς είναι μια τραγωδία. Την πληρώνουν με ανεργία, πείνα και εξαθλίωση.

Γιαφτο η μόνη ρεαλιστική προοπτική είναι να αφήσει τα αστικά κόμματα να βγάλουν τα μάτια τους και να δημιουργήσουν το δικό τους κόμμα το εργατικό που θα παλέψει με συνέπεια τα ταξικά τους συμφέροντα.

Γιώργος Ζαφρός

σχολικών βιβλίων και τετραδίων. Η ανεργία έχει φτάσει τα 3,5 εκατ. σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, ενώ οι συνδικαλιστικοί κύκλοι την ανεβάζουν στα 7 εκατ.

Όλοι αυτή η κατάσταση έχει εξαγριώσει τον Τουρκικό λαό. Η μόνη ικανοποιημένη τάξη απο τη δικτατορία είναι η μεγαλοαστική τάξη που αυξάνει συνεχώς τα εισοδήματά της. Η οικτρή οικονομική θέση του τουρκικού λαού, σε συνδιασμό με την καταπίεση και τη στέρηση της ελευθερίας, δυναμώνει ολοένα και περισσότερο την αντίδραση ενάντια στο φασιστικό καθεστώς.

Είναι φυσικό πως κάτω απο την πίεση τόσο βαριών και άλυτων προβλημάτων, οι τουρκικές μάζες θα στραφουν στα κόμματα με τις πιο ριζοσπαστικές προοπτικές. Η Τουρκική Αριστερά έχει να διαδραματίσει ένα μεγάλο ρόλο σ' αυτή την πορεία των μαζών για αναζήτηση ξεκάθαρων προοπτικών που να τις βγάλει απο τα σημερινά αδιέξοδα.

Για να μπορέσει η Αριστερά να επιτύχει, θα πρέπει να προβάλει το δικό της ανεξάρτητο ταξικό πρόγραμμα πάλης, τόσο ενάντια στη δικτατορία όσο και ενάντια στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Τώρα που η χώρα βρίσκεται βυθισμένη στην αθλιότητα και την πείνα, τώρα που η λαϊκή αντίδραση ωριμάζει, οι τουρκικές και κουρδικές μάζες δεν θα δυσκολευτούν καθόλου να αγκαλιάσουν ένα υγιές σοσιαλιστικό πρόγραμμα για ανατροπή της δικτατορίας και του καπιταλιστικού συστήματος στη πορεία για εργατική εξουσία και σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας. Μια εξουσία που δε θα διστάσει ούτε στιγμή ν' αναγνωρίσει όλα τα δικαιώματα της Κουρδικής μειονότητας.

Αν η Αριστερά αποτύχει να προβάλει το δικό της ταξικό πρόγραμμα πάλης, και περιοριστεί σε αστικοδημοκρατικά καθήκοντα, θα αποστερήσει απο την Εργατική Τάξη τη δυνατότητα να ανατρέψει τη στρατιωτική Χούντα και να προχωρήσει στην εγκαθίδρυση της δικής της εξουσίας.

Μάριος Β.

Παγκύπρια καταδίκη του εγκλήματος ενάντια στους Τ/Κ

Ανοιχτές Συγκεντρώσεις Αρ.Πτέρυγας

ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ
ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αυτο είναι το αγωνιστικό μήνυμα από τις ανοιχτές συγκεντρώσεις της Αριστερης Πτέρυγας που έγιναν μεταξύ 11 και 25 του Οκτώβρη για καταδίκη της παράνομης και εγκληματικής σύλληψης και παράδοσης Τ/Κυπρίων σοσιαλιστών στο καθεστώς Ντενκτας.

Περισσότεροι από 700 εργαζόμενοι και νεολαίοι γέμισαν τις αίθουσες που έγιναν οι συγκεντρώσεις στη Λευκωσία, στη Λεμεσό, στο Δάλι στην Αραδίππου, στην Αθηνά και στο Παλαιχώρι για να καταδικάσουν τα νέα εγκλήματα σε βάρος της Κυπριακής εργατικής τάξης και του λαού.

Μέσα σε λίγες μέρες 15.000 φυλλάδια που καλούσαν στις συγκεντρώσεις διανεμήθηκαν από σπίτι σε σπίτι, από καφε-νείο σε καφενείο και σε δεκάδες χώρους όπου συνάγει η νεολαία ενώ κατά τη μικρή διάρκεια της καμπάνιας οι προσώπι-κες συλλήψεις της Σ. Έκφρα-σης ξεπέρασαν τις 1.000 — πολ-λες από τις οποίες πήγαν σε χέ-ρια που αγόραζαν για πρώτη φορά την εφημερίδα μας.

Η αναπόκριση της εργα-τικής τάξης και της νεολαίας ήταν παντού η ίδια. Το συμπέ-ρασμα απ' αυτή την καμπάνια

αυτών των εγκλημάτων.

Η τεράστια απήχηση που είχε η καμπάνια για προστασία των Τ/Κ του Νότου αντανάκλα-στηκε και στον καθημερινό βρομοδιάτικο και περιοδικό τύ-πο. Δεν υπάρχει έντυπο-εχτός από το φερέφωνο της ΚΥΠ «Αγώνα» και την προεδρική «Ελευθεροτυπία» — που να μην είχε πρωτοσέλιδα, σε πολλές περιπτώσεις εκτενή άρθρα, ρε-πορτάζ, επιστολές και αναλύ-σεις που περιγράφαν τα γεγονό-τα γύρω από την απαγωγή και παράδοση των δύο συντρόφων και καταδικάζαν το έγκλημα.

Σ' όλες τις δημόσιες συ-γκεντρώσεις τόσο οι κύριοι ομι-λητές, Πατρίκιος Παύλου και Θέμος Δημητρίου, όσο και οι ίδιοι οι Τ/Κ σύντροφοι προκά-λεσαν τις αρχές να τους οδηγή-σουν στα δικαστήρια αν είχαν οποιαδήποτε στοιχεία εναντίον τους για κατασκοπεία και τα πα-ρόμοια, αλλιώς να τους αφή-σουν ήσυχους. Πέρασαν ήδη 8 βδομάδες από την επιστροφή τους στο Νότο και οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν παρουσιάσει ού-τε ένα στοιχείο εναντίον τους.

Παρόλα αυτά (και δυστυ-χως για την αστική δικαιοσύνη) η Γενική Εισαγγελία — όπως αναφέρθηκε και στις εκδηλώ-σεις — δεν φαίνεται να έχει κάμει τίποτα μέχρι σήμερα που γρά-φονται αυτές οι γραμμές για την καταδίκη των ενόχων ενώ η κυ-βέρνηση τηρεί σιγήν ιχθύος.

Για μας — όπως τόνισε ο Πα-τρίκιος Παύλου στις ομιλίες του — το θέμα της καταδίκης των ενό-χων δεν είναι θέμα εκδίκησης. Είναι μια ισχυρή εγγύηση πως τα εγκλήματα δεν θα επαναλη-φθούν. Γι' αυτό δεν μένει άλλη εκλογή για το δικηγόρο των δύο συντρόφων παρά να υποβάλει ο ίδιος μήνυση εναντίον των αστυνομικών και όλων όσων ευ-θύνονται για την απαγωγή και παράδοση τους στο καθεστώς Ντενκτας.

Η περιπέτεια των δύο Τ/Κ σοσιαλιστών αποδείξε για μια ακόμα φορά πως οι νόμοι και τα όργανα του αστικού κράτους δεν υπάρχουν για να προστατεύουν την εργατική τάξη αλλά για να χρησιμοποιούνται όταν χρειά-σεται για να τη συντρίψουν.

Το μόνο πράγμα που μπορεί να προστατέψει τους εργαζόμε-νους είναι η οργάνωση τους, οι κινητοποιήσεις τους, τέλος ο αγώνας για τη σοσιαλι-στική κοινωνία.

Οι κινητοποιήσεις για τη διάσωση και προστασία των Τ/Κ συντρόφων ήταν ένα μεγά-λο ρήμα μπροστά για το Κυπρι-ακό εργατικό κίνημα.

Ένα μεγάλο χαλίκι προστέ-θηκε στην οικοδόμηση του κοι-νου μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργα-ζομένων για τη λευτερία και το σοσιαλισμό.

Ο αγώνας συνεχίζεται πάνω σ' ένα νέο επίπεδο δράσης.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΜΕΤΩΠΟ Τ/Κ—Ε/Κ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΚΥΠΡΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΑΔΕΛΦΙΑ,

Η διχοτόμηση της Κύ-πρου ήταν αποτέλεσμα της πολιτικής του διεθνούς ιμ-περιαλισμού και των συγ-κρούσεων που προώθησε στο νησί. Σ' αυτή — τους την πολιτική βοηθήθηκαν από τους Τ/Κύπριους και Ε/Κύ-πριους αστούς που έσπειραν τον εθνικισμό μέσα στις δύο κοινότητες για να εξυπηρετή-σουν τα συγκρουόμενα οι-κονομικά τους συμφέροντα.

Το 1974 με τη βοήθεια του τουρκικού στρατού, οι Τ/Κ αστοί εξασφάλισαν τον διαχωρισμό. Ήταν, όμως, η Ε/Κυπριακή και Τ/Κυπριακή εργατική τάξη που πλή-ρωσε με ποταμούς από αίμα και στερήσεις τον πόλεμο του 74. Έχουν περάσει 10 χρόνια από την Τουρκική ει-σβολή και ο Ντενκτας δεν έχει καταφέρει να κάνει τί-ποτα παρα μόνο να παρω-σιάζει τον εαυτό του σαν ήρωα και σωτήρα της Τ/Κυ-πριακής κοινότητας.

Έτσι καταφέρνει να εκ-μεταλλεύεται την Τ/Κ εργα-τική τάξη και τα κόμματα της. Το καθεστώς Ντενκτας του οποίου η ύπαρξη στηρί-ζεται στο διχτατορικό καθε-στώς του Έβρεν χρησιμο-ποιεί κάθε μέσο για να επι-βάλλεται πάνω στο εργατικό κίνημα.

Η ανεργία και η ακρίβεια της ζωής αυξάνονται συνε-χως με αποτέλεσμα η Τ/Κ εργατική τάξη να έχει κατα-λάβει πως ο θόρυβος γύρω από το ανεξάρτητο κράτος

Χαιρετισμός Μουσταφά Εμιν

του Ντενκτας είναι κούφια λόγια και δεν προσφέρει τί-ποτα που να τρώγεται. Η Τ/Κ εργατική τάξη πιστεύει ότι με τη λύση του Κυπρια-κού μπορεί να γλυτώσει απο-τα βάσανα και τα προβλήμα-τα που αντιμετωπίζει, σήμε-ρα.

Το ίδιο υποστηρίζουν και η ηγεσία των Τ/Κυπρια-κών αριστερών κομμάτων, ελπίζουν όμως ότι μπορεί να βρεθεί λύση μέσα στα πλαι-σία του Ο.Η.Ε. και των συμ-φωνιών κορυφής. Υποστη-ρίζουν τις συνομιλίες μεταξύ των αστών την ίδια ώρα που ο Ντενκτας καταπατεί τις δημοκρατικές αρχές και δι-καϊώματα και διαλύει τη βουλή, που έχει ψηφίσει ο λαός, για να φτιάξει δική του βουλή. Την ίδια ώρα που δι-ατάζει να 'ετοιμαστεί και να ψηφιστεί ένα νέο σύνταγμα που θα του παρέχει υπερε-ξουσίες με κύριο στόχο την εξυπηρέτηση των καπιταλι-στών και των λαθρεμπόρων ενώ η εργατική τάξη βρίσκε-ται στα πρόθυρα της πείνας.

Τα Τ/Κ αριστερά κόμ-ματα που σήμερα έχουν την πλειοψηφία της Τ/Κ κοινό-τητας είναι ενάντια στην ανακήρυξη εξηγώντας ότι αυτή η ενέργεια του Ντεν-κτας θα οδηγήσει στην ένω-ση της Βόρειας Κύπρου με την Τουρκία πράγμα που εξυπηρετεί μόνο τη διχοτό-μηση της Κύπρου. Η ανακή-ρυξη έγινε με πραξικόπημα

για να εμποδίσουν οι αντι-δράσεις των αριστερών κομμάτων. Έτσι ψηφίστηκε και γεννήθηκε το «πειρατικό» — όπως το αποκαλούν τα Τ/Κ αριστερά κόμματα — κράτος του Ντενκτας.

Το νέο κράτος ήταν ένα ακόμα δώρο από τον Ντενκτας προς τους Τ/Κ αστούς — ένας μηχανισμός εκμετάλλευσης.

Την ίδια ώρα που γίνον-ται αυτά οι Τ/Κ εργάτες ζουν κάτω από συνθήκες φτώχει-ας και πείνας. Όμως δεν κά-νονται με σταυρωμένα χέ-ρια. Χιλιάδες Τ/Κ εργάτες παίρνουν μέρος σε μαχητικά συλλαλητήρια ενάντια στην ακρίβεια και τις αυξήσεις τι-μών με συνθήματα όπως:

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡ-ΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΘΑ ΝΙ-ΚΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ.

Οι Τ/Κ εργάτες δεν έχουν καμία σχέση με τον Ντενκτας και την αστική τά-ξη. Τα αριστερά κόμματα αγωνίζονται εναντίον των αστών ενώ μεν κάτω από κοινά συνθήματα.

Η πάλη των εργατών ενάντια στη Χούντα του Ντενκτας και τους Τ/Κ Καπι-ταλιστές δείχνει πως οι Κύ-πριοι εργάτες έχουν κοινούς εχθρούς — δείχνει πως μόνο με τον κοινό αγώνα των Τ/Κ και Ε/Κ εργατών ενάντια στους Τ/Κ και Ε/Κ καπι-τα-

αριστερά κόμματα που ακο-λουθούν την πολιτική συ-νεργασίας με τους αστούς θα μείνουν έκθετα μπροστά στους εργάτες και δεν θα έχουν καμία απάντηση να δώσουν στα ερωτήματα της εργατικής τάξης γιατί έδω-σαν την ευκαιρία στους αστούς να έχουν την εξου-σία στα χέρια τους.

Εμείς, καλέσαμε και συ-νεχίζουμε να καλούμε για το κοινό μέτωπο των Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.

Είναι τούτη μια εκδήλω-ση της διεθνιστικής μας προσέγγισης. Εμείς προκρί-νουμε την διεθνιστική την ταξική προσέγγιση στο Κυ-πριακό και σε όλα τα προβλή-ματα και όχι την εθνική. Οι συνθήκες τόσο στο Νότο όσο και στον Βορρά είναι πολύ ώριμες για να γίνει δε-κτο και να έχει αποτέλεσμα το κοινό μέτωπο των Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων. Χρειάζε-ται να μπουν μπροστά εκεί-νοι που μπορούν να το εφορμήσουν και η πρώτη σίγουρα προσπάθεια, το πρώτο βήμα σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να είναι η εγκατάλειψη της πολιτικής της συνεργασίας με τους αστούς. Η συνεργασία των ιδίων των Αριστερών Κομμά-των στο Νότο θα δημιουργή-σει τις προοπτικές για να ακολουθήσουν και τα Τ/κυ-πριακά εργατικά κόμματα αυτό το δρόμο έτσι που να προχωρήσει ένα βήμα πέρα κάτω η προσπάθεια για κοι-νο μέτωπο των Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.

Λιστές μπορούμε να πετύ-χουμε μια Κύπρο ελεύθερη και σοσιαλιστική.

Αδελφια, Αυτοί που λένε πως δεν αναγνωρίζουν το ψευδοκρά-τος Ντενκτας συνεργάζονται μαζί του — μας παίρνουν με τη βία και μας παραδίνουν στα χέρια του Τουρκικού στρα-τού που ονομάζουν οι ίδιοι στρατο κατοχής.

Οι απάνθρωπες αυτές ενέργειες γίνονται σε τούτο τον τόπο τη στιγμή που η Κυπριακή κυβέρνηση προ-σπαθεί να παρουσιάσει τον εαυτό της σαν υπεράμαχο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα Ηνωμένα Έθνη και αλ-λου. Ήρθε η ώρα οι εγκλη-ματίες ενάντια στα ανθρώπι-να δικαιώματα να δικαστούν και να καταδικαστούν.

Αν έχουν οτιδήποτε

εναντίον μας γιατί δεν μας δικάζουν; Γιατί μας έστειλαν στα χέρια του Ντενκτας και της αστυνομίας του, αφού γνώριζαν πολύ καλά πως θα μας φυλάκιζαν και θα μας βασάνιζαν;

Αν η αστυνομία είχε οποιαδήποτε στοιχεία εναν-τίον μας φανταστείτε πόσο αυστηρά θα μπορούσαν να μας τιμωρήσει. Ο πραγματι-κός λόγος λοιπόν που μας έστειλε στο Βορρά ήταν για να μας τιμωρήσει για τις σο-σιαλιστικές μας ιδέες και για τη δράση μας για το κοινό μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργα-ζομένων.

ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ. ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗ-ΜΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ.

Χαιρετισμός Μουσα Ονour

μεταξύ τους όταν πρόκειται να παραδώσουν Τ/Κ στο Βορρά.

Η Ε/Κ αστυνομία (ΚΥΠ) μας πήγε στο Γερόλακκο σε τσεκ πόντ όπου ελέγχεται από αυτούς που η Ε/Κ κυ-βέρνηση αποκαλεί στρατεύ-ματα κατοχής όπου μας πα-ράδωσε σε αυτούς χωρίς να έχει κανένα πρόβλημα να συνεργαστεί μαζί τους.

Οι Ε/Κ και Τ/Κ εργαζό-μενοι δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν και δεν υπάρχει στην ουσία τίποτα που να δι-καίολογει τον διαχωρισμό μεταξύ τους. Αυτό αποδεί-χνει η ίδια η ιστορία όπου οι εργαζόμενοι των δύο κοινο-τήτων ζούσαν μεταξύ τους ειρηνικά και ακόμα παραπά-νω τους συνέδεσαν κοινού ταξικοί αγώνες.

Ήταν οι αστοί που χώ-ρισαν την Κύπρο. Είναι αυτοί που έχουν διαφορετικά οι-κονομικά συμφέροντα. Είναι αυτή η ίδια η σύγκρουση των οικονομικών τους συμ-φερόντων που δεν τους επι-τρέπει και σήμερα αλλά και στο μέλλον να βρουν λύση στο πρόβλημα της Κύπρου, που να κατοχυρώνει μια ενι-αία οικονομία με ελεύθερη διακίνηση, ασφάλεια κκ.

Τα κοινά όμως συμφέ-ροντα των εργαζομένων αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία μπορούμε να χτίσουμε την προοπτική λύ-σης του Κυπριακού, χτίζον-τας ένα κοινό μέτωπο πάλης, μεταξύ των εργαζομένων των δύο κοινοτήτων ενάντια στον καπιταλισμό στο Βορ-

ρα και στο Νότο για Κύπρο Λευτερή και Σοσιαλιστική.

Σίγουρα θα μπορούσε μια σωστή πολιτική από μέ-ρους των ηγεσιών των αρι-στερών κομμάτων αυτό το μέτωπο να ήταν σήμερα μια πραγματικότητα όπως επί-σης και η ίδια η λύση του κυ-πριακού.

Γι' αυτό πρέπει οι ηγεσί-ες των αριστερών κομμάτων και στο Βορρά και στο Νότο αφού σπάσουν την συνερ-γασία και εμπιστοσύνη τους προς την αστική τάξη να προχωρήσουν στο κτίσιμο του κοινού Μετώπου.

Στην συνεργασία και τις συνομιλίες των αστών εμείς πρέπει να προβάλουμε τη συνεργασία και τις συνομι-λίες μεταξύ των εργαζομέ-νων στην προοπτική της Σο-σιαλιστικής Κύπρου σαν τη μόνη ρεαλιστική διέξοδος για λύση του κυπριακού και των κοινωνικο-οικονομικών προβλημάτων.

ΑΔΕΛΦΙΑ,

Η δυναμική αντίδραση του εργατικού κινήματος στην Κύπρο, την Ελλάδα και διεθνώς μετά την σύλληψη και παράδοση μας στο κα-θεστώς Ντενκτας, η αντί-δραση του Γ.Γ. της ΠΕΟ Α. Ζιαρτίδη, του βουλευτή της ΕΔΕΚ Ομήρου που έβαλε το-θέμα στη Βουλή, της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας, αντιδράσεις και ενέργειες της Τζο Ρήσαρ-τσον και άλλων 30 βουλευ-τών του εργατικού κόμματος της Αγγλίας και η υποστήρι-ξη των Τ/Κυπριακών αρι-

στερών κομμάτων πέτυχαν την απελευθέρωση μας.

Οι κινητοποιήσεις αυτές έδειξαν πόσο δυνατή είναι η εργατική τάξη και οι οργα-νώσεις της.

Δείχνουν τι μπορεί να πετύχει η εργατική τάξη όταν συντονίσει τους αγώνες της πάνω σ' ένα σωστό πρό-γραμμα πάλης.

Πατρίκιος Παύλου

«Για μας το θέμα τούτο είναι πάρα πολύ σοβαρό. Όχι απλά και μόνο σαν θέμα προστασίας μερικών 'προ-σώπων: έχει βέβαια σημασία και η προστασία των προ-σώπων και η επικράτηση του δικαίου όμως εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι πως μέσα απ' αυτή την προ-σπάθεια για προστασία των Τ/Κ του Νότου εμείς δίνου-με μια έμπροχτη απόδειξη της θεμελεικής μας ανάλ-σης πως η λύση στο κυπρια-κό πρόβλημα μπορεί να προ-έλθει μόνο μέσα από τον κοινό αγώνα των Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων, μέσα από ένα κοινό μέτωπο και τον αγώνα για μια σοσιαλιστική προοπτική για την Κύπρο».

«Δεν υπάρχει καμία αμ-φιβολία πως η συμπεριφορά και οι ενέργειες της αστυνο-μίας εξάπτουν τον εθνικι-σμό, δημιουργούν απόστα-ση, σπάζουν την προστά-θεια γενφύρωσης ανάμεσα στα αριστερά κόμματα και συμφιλίωσης σε λαϊκό επί-πεδο».

Υπάρχει σοβαρότατος κίνδυνος να επεκταθεί αυτή η αυθαιρεσία. Ρωτήσαμε πολλές φορές τις τελευταίες βδομάδες, θα ρωτήσω ξανά σήμερα: χτες ήταν ο Μούσα Ονour και ο Μουσταφά Εμιν. Χτες και σήμερα αντι-κείμενο της επιδίωξης είναι οι Τ/Κ του Νότου.

Αύριο ποιανών θα είναι η σειρά;

Εμείς δεν έχουμε καμία αμφιβολία πως αν η χιονο-στιβάδα του φασισμού αφε-θεί να εξελιχτεί θα παρσαύ-

ρε αύριο και θα κτυπήσει ολόκληρο το εργατικό κίνη-μα. Να γιατί υψώνουμε ση-μερα το ανάστημά μας για να εμποδίσουμε αυτή την εξέ-λιξη».

Για μας της Α.Π. δεν υπάρχει διαχωρισμός ανά-μεσα στους εθνικούς και τους κοινωνικούς αγώνες. Για μας ο αγώνας είναι ένας: είναι ο αγώνας της εργατικής τάξης για σοσιαλισμό είναι ο αγώνας ενάντια στον ταξικό εχθρό που από μόνος του με την επιτυχία του θα λύση όλα τα προβλήματα εθνικά και κοινωνικά. Διαπιστώ-νουμε και προβλέπουμε πως σύντομα θα υπάρξει στην Κύ-προ όπως και σ' όλο τον κό-σμο μια οξύνση των οικονο-μικών προβλημάτων. Θα υπάρξει μια ένταση της ταξί-κης πάλης που είναι φαινό-μενο που αυτόματα παρού-σιάζεται με την άρση των οικονομικών προβλημάτων. Σε τέτοια περίπτωση είναι που προβλέπουμε πως τα

Θέμος
Δημητρίου

«Η εθνικιστική προπαγάνδα που θέλει τους Τούρκους στο Βορρά και τους Έλληνες στο Νότο, η οποία περνά μέσα σε ορισμένα ανόητα κεφάλια σ' αυτό τον τόπο, είναι εκείνο που οδηγεί στη διχοτόμη-ση. Γιατί σ' μην έχουμε καμία αμφιβολία ότι μια τέτοια πολιτική και νοοτροπία ότι πρέπει να πακετά-ρουμε όλους τους Τ/Κ στο Βορρά γιατί πιθανόν μα είναι ύποπτοι αντι να προωθεί, δήθεν την άμυνα του Ε/Κυπριακού πληθυσμού στην ουσία βάζει τις βά-σεις για την διπλή ένωση» και είναι καλά εκείνοι οι οποίοι παρασύρονται και υποστηρίζουν τέτοιες πο-ρείες να σκεφτούν διπλά.

Ας σκεφτούν αν εκείνο που θέλουν είναι διπλή ένωση και σύγκρουση ανάμεσα στους Τ/Κ και Ε/Κ η σύγκρουση ανάμεσα στους τούρκους και τους Έλ-ληνες».

«Η πορεία την οποία ο καπιταλισμός θέλει μέσα στην Κύπρο είναι ακριβώς η διπλή ένωση. Αν κάποιος θέλει τη διπλή ένωση θέλει και το διώξιμο των Τ/Κ στο Βορρά. Αν δεν θέλει την διπλή ένωση πρέπει να δει ποιοι μπορούν να την αποτρέψουν και οι μόνοι οι οποίοι μπορούν να την αποτρέψουν αυτή τη στιγμή είναι οι εργάτες και ιδιαίτερα οι Τ/Κ εργάτες οι οποίοι σ' ένα κοινό αγώνα με τους Ε/Κ μπορούν να στα-θούν πραγματικά εμπόδιο στη διχοτόμηση».

«Ο αγώνας της εργατικής τάξης είναι παγκόσμιος και δεν περιορίζεται μέσα σε στενά εθνικά όρια».

Αυτο είναι το μήνυμα που μετάφερε στο κυπριακό εργατικό κίνημα ο Πήτερ Κλέμενς ο Βρετανός ανθρακωρύχος συνδικαλιστής που κάλεσε η Σοσ. Έκφραση για 5ήμερη περιοδεία στην Κύπρο (25-30 Οχτώβρη).

Το μήνυμα αυτό έφτασε σε κάθε γωνία της Κύπρου και ξεπέρασε τα φτιαχτά σύνορα που χωρίζουν την Ε/Κ και Τ/Κ εργατική τάξη.

Παρόλο που η περιοδεία ήταν ολιγοήμερη ο σ. Πήτερ Κλέμενς μίλησε με όλους σχεδόν τους ηγέτες των συνδικαλιστικών οργανώσεων και με εκατοντάδες εργάτες και νεολαίους.

Στις 25 του Οχτώβρη χαιρέτιζε την ανοιχτή συγκέντρωση για συμπαράσταση στους Τ/Κ του Νότου στην ασφυκτικά γεμάτη Μπουατ Ηχώ 75 στη Λεμεσό.

Το Σάββατο, 27/10 συναντούσε στη μεγάλη αίθουσα της Τ/Κ συντεχνίας των δασκάλων (ΚΤΟΣ) δεκάδες Τ/Κ συνδικαλιστές, συμπεριλαμβανομένων όλων σχεδόν των προέδρων/-Γ.Γραμματέων των συντεχνιών και τους ηγέτες των Τ/Κ αριστερών κομμάτων.

Η συμπαράσταση που συνάντησε ο Πήτερ ήταν συγκινητική. Η Τ/Κ εργατική τάξη χτυπημένη όπως και η Βρετανική από την ανεργία, τους χαμηλούς μισθούς, την ακρίβεια της ζωής και την δικτατορική καταπίεση της αντιδραστικής κυβέρνησης και της αστυνομίας σύνδεσε φυσιολογικά τον αγώνα των ανθρακωρύχων με τον δικό της αγώνα.

Στη συγκέντρωση του Σαββάτου ιδρύθηκε επί τόπου επιτροπή συμπαράστασης με καθολική συμμετοχή των συνδικάτων και της αριστεράς για οικονομική και άλλη βοήθεια.

«Μιλάτε την ίδια γλώσσα» Μας διαβεβαίωσε ο σ. Πήτερ μετά την επιστροφή του από το βορρά. «Είναι κι αυτοί καταπιεσμένοι κύπριοι που αναζητούν μια καλύτερη κοινωνία».

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον επέδειξαν οι Τ/Κ συνδικαλιστές/πολιτικοί ηγέτες για την κατάσταση μέσα στο Εργατικό Κόμμα και το ρόλο που παίζει, το κόμμα στην απεργία. Οι θέσεις των υποστηρικτών της Μαρξιστικής τάξης του Εργ. Κόμματος που συσπειρώνονται γύρω από την εφημερίδα *Militant* βρίσκουν αρκετή απήχηση στο Βορρά/ενώ άρθρα της εφημερίδας για την απεργία αναδημοσιεύτηκαν σε πρώτοσέλιδα άρθρα της εφημερίδας των δασκάλων *SOZ*.

Ο σ. Πήτερ Κλέμενς, που

«Ο ίδιος προσωπικά γνώρισα τις μεθόδους της Θατσερικής αστυνομίας. Σε μια πικετοφορία ενώ πρόστρεχα σε βοήθεια πληγωμένου συντρόφου μου που βρισκόταν αιμόφυρτος στο έδαφος χτυπήθηκα με ρόπαλο από αστυνομικό. Ενώ βρισκόμουν στο έδαφος ο αστυνομικός με κλωτσούσε ασταμάτητα....»

«8.000 από μας συλλήφθηκαν, 3.000 τραυματίστηκαν, 5, έχασαν κι αυτή τη ζωή τους. Θα φάμε γρασίδι αλλά την απεργία δεν θα τη σπάσουμε μέχρι να νικήσουμε».

αντιπροσώπευε το Εθνικό Συνδικάτο Ανθρακωρύχων, συναντήθηκε κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Κύπρο με

Μεγάλη επιτυχία η περιοδεία

Η εκδήλωση στην ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. ΤΑΞΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Για όλους εμάς, εδώ στην Κύπρο, όπου συνήθισαμε να βλέπουμε συνήθως υπερήλικες συνδικαλιστές ο Πήτερ Κλέμενς ήταν μια έκπληξη. Κι όμως φεύγοντας από την εκδήλωση σκεφτόμουν ότι οι ανθρακωρύχοι δεν μπορούν παρα να νικήσουν, με τέτοια νεανική διάθεση για αγώνα ενάντια σ' ένα καπιταλιστικό σύστημα που έχει παραγεράσει.

Η εκδήλωση που έγινε στο οίκημα της ΠΑΣΥΔΥ δεν ήταν απλά μια ομιλία, αλλά το ταξικό κάλεσμα για συμπαράσταση στους Άγγλους ανθρακωρύχους που εδώ και οχτώ μήνες αγωνίζονται ενάντια στην κυβέρνηση της Θάτσερ που θέλει να τους καταδικάσει στην φτώχεια και την ανεργία εξυπηρετώντας τα συμφέροντα μιας χούφτας καπιταλιστών.

Μπορεί να έλειπε από την εκδήλωση ένα πλήθος συνδικαλιστών που έχουν καταντήσει τα αυτιά τους βαρύκοκα σε τέτοια καλέσματα συμπαράστασης, όμως δεν έλειψαν απ' αυτή νεοί άνθρωποι, εργάτες κυρίως, που η παρουσία τους και η συμμετοχή τους στην εκδήλωση δεν ήταν απλώς ένα τυπικό γεγονός, αλλά η έμπρακτη απόδειξη ότι υπάρχει ο σπόρος για τους δύσκολους καιρούς που έρχονται, σ' ολόκληρο τον κόσμο, εξ αιτίας της γενικής επίθεσης που προετοιμάζουν οι αστοί ενάντια στην εργατική τάξη.

Θα ήταν λογικό να ζητούν

οι ανθρακωρύχοι αύξηση των μισθών, πράγμα που δεν έκαναν όπως μας είπε ο Πήτερ Κλέμενς. Δεν θα ήταν παράλογο να ζητούν μείωση των ωρών εργασίας, πράγμα που δεν ζήτησαν. Απλά ζήτησαν να συνεχίσουν να δουλεύουν για να θρέψουν τις φιλίες τους. Αυτό για την Θάτσερ ήταν πολύ. Κι αγωνίζεται εδώ και οχτώ μήνες να συντρίψει την απεργία για να ρίξει χιλιάδες εργάτες στην φτώχεια και την μιζέρια για τα συμφέροντα λίγων πλουσίων.

Αφού μάζεψε χιλιάδες τόνους άνθρακα, αφού εξόπλισε την αστυνομία με σκυλιά και ρόπαλα, ρίχτηκε στην επίθεση. Οι σκληρές που βλέπουμε καθημερινά από τον τύπο και την τηλεόραση, αν δεν ξέραμε ότι συμβαίνουν στην Αγγλία, θα υπολογίζαμε ότι συμβαίνουν σε κάποια δικτατορία στην Λατινική Αμερική ή στη Νότιο Αφρική.

Χιλιάδες συλλήψεις, πέντε νεκροί, δικαστικά εντάλματα πληρωμένοι απεργοσπάστες, ο καθημερινός αγώνας για βιολογική επιβίωση, δεν εκάμψαν το ηθικό των εργατών, οι οποίοι έχουν την διάθεση για αγώνα όπως και την πρώτη μέρα της απεργίας. Μαζί μ' αυτούς και οι γυναίκες τους που ξεχύθηκαν στους δρόμους για να διεκδικήσουν μαζί με τους άνδρες, το απλό δικαίωμα για ζωή και δουλειά.

Όμως σ' αυτό τον αγώνα των ανθρακωρύχων μεγάλη ση-

μασία έχει η οικονομική και ηθική συμπαράσταση των Άγγλων εργατών αλλά και των εργατών όλου του κόσμου που τους βλέπουμε να συμπαραστέκονται με όλα τα μέσα, να δίνουν γενναϊόδωρα χρήματα και τρόφιμα από τα υστερήματά τους, γιατί το ξέρουν καλά ότι μια ήττα των Άγγλων ανθρακωρύχων θα άνοιγε την όρεξη και των δικών τους αφεντικών για ακόμα μια πιο σιγνή εκμετάλλευση. Είναι γι' αυτό που στον έρανο που έγινε στο διάλειμμα της εκδήλωσης, έβλεπες εργάτες να δίνουν από τα υστερήματά τους ότι μπορούσαν, με την ευχή για τη νίκη και το μήνυμά ότι θα κάναμε ότι μπορούμε όσος καιρός κι αν χρειαστεί. Έτσι στο ταμείο της εκδήλωσης μαζεύτηκε το ποσό των £235.

Μετά το διάλειμμα και αφού απαντήθηκαν αρκετές ερωτήσεις που υποβλήθηκαν στον Πήτερ Κλέμενς έγιναν διάφορες τοποθετήσεις από το ακροατήριο που συνέδεσαν τους αγώνες των Άγγλων ανθρακωρύχων με τους αγώνες της εργατικής τάξης της Κύπρου - Ελλήνων και Τούρκων.

Ποιος δεν θυμάται από τους παλιότερους τον αγώνα των δικών μας μεταλλωρύχων το 1948 όπου για 4 μήνες και 4 μέρες αγωνίζονταν για λίγο ψωμί και καλύτερες συνθήκες δουλειάς. Τότε δεν ξεχώριζαν Τούρκοι και Έλληνες αλλά ενώθηκαν όλοι οι εργάτες που αγω-

νίζονταν στον κοινό αγώνα για κοινά συμφέροντα ενάντια στους εκμεταλεύτες τους. Και η Κύπρος ολόκληρη στο πόδι, να κάνει ο καθένας ότι μπορεί, λίγο ψωμί, λίγο γάλα, χρήματα από το υστέρημα, για τον δίκαιο αλλά κι ανεπανάληπτο αγώνα των μεταλλωρύχων.

Αίσθηση προκάλεσε, η ομιλία δυο Τουρκοκυπρίων, αλλά και τρανταχτή απόδειξη ότι οι εργάτες, όποια κι αν είναι η καταγωγή τους, δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους παρά την φτώχεια τους. Οι αστοί μπορούν να μιλούν για εθνικά ιδανικά και πράσινα άλσος, αλλά το πιστεύω τους είναι το χρήμα και πατρίδα τους η Τράπεζα και τίποτα δεν τους εμποδίζει να συνεργαστούν ακόμα και με το διάβολο προκειμένου ν' αυξήσουν τα κέρδη τους. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση οι εργαζόμενοι, Έλληνες και Τούρκοι σ' ένα κοινό μέτωπο πρέπει να αγωνιστούν για ένα καλύτερο μέλλον, για μια Κύπρο Λεύτερη και Σοσιαλιστική.

Η εκδήλωση είχε τελειώσει πολύ αργότερα απ' ότι υπολογίζετο. Ο κόσμος έφυγε για να ξυπνήσει την επομένη νωρίς, για τον καθημερινό αγώνα της επιβίωσης. Μονάχα τα καθίσματα έμειναν σκόρπια και πάνω απ' αυτά το μεγάλο κόκκινο πανώ που έγραφε:

**«ΟΙ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΟΙ
ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ»**
Γ. Κυπραίος

των ανθρακωρύχων ενώ πολλοί τόνιζαν πως αν αφεθεί η Θάτσερ να συντρίψει τους ανθρακωρύχους αυτο θα δώσει φτερά και στους καπιταλιστές και τις κυβερνήσεις τους στην υπόλοιπη Ευρώπη για να χτυπήσουν την εργατική τάξη παντού.

Η πλειοψηφία των Ε/Κ συνδικαλιστών ηγετών ανέφερε στον Βρετανό συνδικαλιστή ηγέτη πως θα προχωρήσουν στη δημιουργία κοινής επιτροπής συμπαράστασης η οποία θα κληθεί σε καμπάνια για συλλογή χρημάτων και άλλης υλικής βοήθειας προς τους απεργούς.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον προκάλεσε η ανοιχτή συγκέντρωση που οργανώθηκε στο οίκημα της ΠΑΣΥΔΥ στις 29/10. Αν και απουσίαζαν οι εκπρόσωποι των συντεχνιών η αίθουσα γέμισε

από εργάτες και νεολαίους που άκουσαν με ενθουσιασμό τον Πήτερ Κλέμενς να αναλύει πολύ ζωντανά τα γεγονότα και τις

επιπτώσεις τους για το Βρετανικό και το παγκόσμιο εργατικό κίνημα (βλέπε διπλανές στήλες)

«Είμαστε οι ανθρακωρύχοι που περπατούμε 40 χιλιόμετρα την ημέρα για να φτάσουμε στις γραμμές των πικετοφοριών, γιατί δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε τα λεοφωρεία».

«Ο λόγος που έχουμε την αλληλεγγύη και συμπαράσταση του διεθνούς εργατικού κινήματος είναι γιατί όταν πρόκειται για τον αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό όλες οι εργατικές τάξεις γίνονται ένα. Έτσι ο αγώνα μας είναι και δικός σας αγώνας. Έτσι η νίκη μας είναι και δική σας νίκη».

**ΖΗΤΩ ΛΟΙΠΟΝ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ
ΟΛΟΙΜΠΡΟΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ**

Πήτερ Κλέμενς στην Κύπρο

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΣΙΩΠΗΣ

Παρόλο που η Σοσ. Έκφραση κράτησε ενήμερα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας με καθημερινές ανακοινώσεις φωτογραφίες και άλλο υλικό και παρόλο που έγινε και δημοσιογραφική διάσκεψη που κάλεσε ο Πήτερ Κλέμενς στο Ξενοδοχείο Κλεοπάτρα, οι εφημερίδες της δεξιάς, (Αλήθεια, Σημερινή, Αγώνας, Ελευθεροτυπία) το ΡΙΚ, και δυστυχώς - τα έντυπα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ μπουκόταραν σχεδόν ολοκληρωτικά την επίσκεψη του σ. Πήτερ Κλέμενς αρνούμενοι καν να δημοσιεύσουν τα γεγονότα σαν είδηση.

(Το ίδιο έκανε και ο δεξιός φιλοθαυρατικός αγγλόφωνος τύπος στην Κύπρο, Cyprus Mail και Cyprus Weekly).

Το Ρ.Ι.Κ. παρουσίασε μια μικρή ανακοίνωση στο ραδιόφωνο για τη δημοσ. διάσκεψη ενώ αρνήθηκε μέχρι σήμερα να παρουσιάσει δήλωση του Πήτερ Κλέμενς στο πρόγραμμα «Απο Μέρα σε Μέρα» παρόλο που την ζήτησε και την βιντεογράφησε.

Καταλαβαίνουμε βέβαια γιατί φίμωσαν τον Βρετανό ανθρακωρύχο οι δεξιές εφημερίδες και το ΡΙΚ. Είτε για να μην ενοχλήσουν τη σύμμαχο τους «σιδηρά κυρία» Θάτσερ είτε για να μην αφήσουν τους εργάτες αναγνώστες τους να μάθουν την αλήθεια για την 8-μηνη ηρωική απεργία και «κολλήσουν» κι αυτοί την ίδια αρρώστια. Ας μείνουν λοιπόν έρμαιο των κατασκευασμένων ειδήσεων και ταινιών που στέλλουν τα Βρετανικά μέσα επικοινωνίας που ανήκουν σε πολυεκατομμυριούχους.

Πώς όμως μπορούν να δικαιολογηθούν τα «Νέα» και ο «Ανεξάρτητος» για την ένταξη τους στη συνωμοσία αυτή της σιωπής; Επικοινωνήσαμε έγκαιρα μαζί τους και δέχτηκαν να δουν τον συνδικαλιστή ηγέτη όπως και τον είδαν κι έκφρασαν τη συμπάραστασή τους.

Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία γι' αυτή την απαράδεκτη στάση.

Αν το έκαναν γιατί φοβήθηκαν τη σύνδεση της επίσκεψης με την Άριστερη Πτέρυγα τότε πραγματικά το μίσος τους για τους Μαρξιστές τους έχει τυφλώσει. Θα μπορούσαν να είχαν δημοσιεύσει τα κείμενα που στάλθηκαν σ' όλες τις εφημερίδες χωρίς να αναφέρουν τη πηγή προέλευσης — όπως εξ άλλου έκανε ο «φιλελεύθερος» και σε πολλές περιπτώσεις η «Χαραυγή».

ΑΠΟΛΟΓΙΕΣ

Απολογούμαστε στους αναγνώστες-μας και στο δάσκαλο Μεσεμβρίνο για τη νέα αναβολή στη δημοσίευση του άρθρου-του για τα μονοτονικά, που θα δημοσιευτεί στην επόμενη έκδοση.

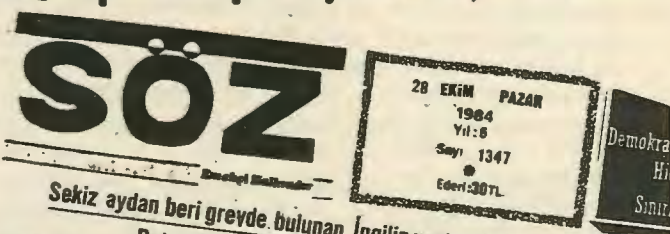
Ελπίζουμε σύντομα η Έκφραση να αυξήσει είτε τις σελίδες-της είτε τη συχνότητα της έκδοσης-της για να μπορεί να ανταποκρίνεται και στις επιστολές και τα άρθρα όλων των συνεργατών/αναγνώστων-της.

Συντακτική Επιτροπή

Απο τη δημοσιογραφική διάσκεψη διακρίνονται δημοσιογράφοι της Χαραυγής, Αγώνα, Ελευθεροτυπίας και ΡΙΚ/Ενημέρωσης

Προβολή της επίσκεψης του Πήτερ Κλέμενς στο Τ/Κ τύπο

Sekiz aydan beri grevde bulunan İngiliz maden işçileri sendikası tem Peter Clements dün KTÖS Lokalinde verdiği brifingde

"Bizim grevimiz Thatcher diktatörlüğünün sonu olacak"

ORTAM Madeni İşçileri 2500' lere varanlık 5 kişi daha aynı savuşturmaktadır

İngiliz Maden İşçileri Sendikası Temsilcisi Peter Clements: "İNGİTERE'DE DEMOKRASİ DEĞİL POLİS DEVLETİ VAR"

Σε αδιέξοδο το Κυπριακό

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Στα μέλη, η ηγεσία του ΑΚΕΛ είναι υποχρεωμένη να παρουσιάζει μια υπαλλαχτική πολιτική. Μηροστα στο νέο αδιέξοδο είναι, έτσι, αναγκασμένη να διαχωρίσει τη θέση της, για να μην θεωρείται συνυπεύθυνη και για να μη φθείρεται στη συνείδηση της εργατικής τάξης και της κομματικής βάσης.

Δυο «γραμμές»:

Η κρίση είναι φυσικό να εμφανίζεται σαν διάσταση απόψεων. Όμως οι διαφορές που υπάρχουν δεν είναι τόσο μεγάλες όσο παρουσιάζονται. Αν παίρνουν τις διαστάσεις που παίρνουν είναι γιατί μπροστά στη χρεώκοπία ο καθένας προσπαθεί να ρίξει ευθύνες στον άλλο.

Εμφανίζονται σήμερα δυο βασικές «γραμμές» για λύση στο Κυπριακό. Η μια που δίνει έμφαση στη διαδικασία των συνομιλιών και η άλλη που υποστηρίζει τη διεθνοποίηση. Το ΑΚΕΛ υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνουν όσες παραχωρήσεις χρειάζονται ώστε να μη μπορεί κανείς να αποδώσει έστω και μερική ευθύνη για την αποτυχία στην Ε/Κ πλευρά. Τη θέση για περισσότερες παραχωρήσεις υιοθετά και ο ΔΗΣΥ. Ο Κυπριανός υποστηρίζει—στην ουσία— ότι έκανε αυτές τις παραχωρήσεις, αλλά ότι είναι αδύνατο να ικανοποιηθεί ο Ντενκας. Η ΕΔΕΚ υποστηρίζει ότι απόλυτη ευθύνη φέρει ο Ντενκας ο οποίος είναι αδιάρρηκτος γι' αυτό η μόνη διέξοδος είναι η διεθνοποίηση. Από την άλλη ο Ντενκας καταγγέλλει την Κυπριακή κυβέρνηση για αδιαλλαξία και απειλεί ότι θα δώσει στη δημοσιότητα το περιεχόμενο των «εκ του σύνεγγυς» συνομιλιών.

Το ποιος είναι πιο κοντά στην αλήθεια είναι αδύνατο.

να ξέρουμε. Ο Κυπριανός και ο Ντενκας δίνουν ο καθένας τη δική του ερμηνεία. Οι εργαζόμενοι δεν θα μάθουν ούτε σε τι συμφώνησαν ούτε σε τι διαφώνισαν, ούτε καλά, καλά τι συζητήσαν.

Η ουσία

Η ουσία είναι μια. Οτι ο Κυπριανός και ο Ντενκας δεν μπορούν να φτάσουν σε συμφωνία για τη λύση του Κυπριακού. Και ότι ούτε η Διεθνοποίηση αλλά ούτε και η διαδικασία των διακοινοτικών συνομιλιών μπορούν να λύσουν το πρόβλημα.

Είναι ανόητο να πιστεύει κανείς ότι η άσκηση διπλωματικών πιέσεων και ο ΟΗΕ — «Διεθνοποίηση» — θα πείσουν την Τούρκικη αστική τάξη να αποτραβήξει τα στρατεύματα της από την Κύπρο. Είναι εξ ίσου ουτοπική η άποψη ότι ο Ντενκας θα δεχτεί μέσα από τις διακοινοτικές την εγκαθίδρυση μιας ομοσπονδίας με ελευθερία διακίνησης και εγκατάστασης και με αποχώρηση των Τούρκικων στρατευμάτων.

Μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού δεν υπάρχει ρεαλιστική «γραμμή» γιατί δεν υπάρχει διέξοδος. Το αδιέξοδο συνίσταται στην αδυναμία των Ε/Κ και Τ/Κ αστών να λύσουν το πρόβλημα γιατί αντιπροσωπεύουν συγκρουόμενα συμφέροντα. Το Ε/Κ και Τ/Κ κεφάλαιο δεν μπορούν να συνυπάρξουν σε μια ενιαία οικονομία — γι' αυτό ακόμα κι αν καταφέρουν σε κάποιο στάδιο να υπογράψουν κάποια συμφωνία, αυτή δεν θα είναι λύση γιατί δεν θα μπορεί να λύσει το πρόβλημα του εθνικού διαχωρισμού των δυο κοινοτήτων.

Ξανα η Κοινοπραξία

Όσο εντείνονται τ' αδιέ-

ξοδα — στα οποία οδηγά εξ αντικειμένου ο καπιταλισμός κι όχι η πολιτική οποιουδήποτε ηγέτη — τόσο θα βαθαίνει και η κρίση μέσα στην κοινοπραξία. Όσες «ειλικρινείς» προσπάθειες κι αν κάνει ο Κυπριανός θα αποτυγχάνει κι όση «καλή θέληση» κι αν δείξει, θα δέχεται πυρά απ' όλες τις πλευρές.

Η τωρινή κρίση της κοινοπραξίας είναι η πιο έντονη από τις εκλογές του 83. Μέσα σε ενάμιση χρόνο, η πολιτική της υποστήριξης από την αριστερά ενός δεξιού προέδρου έχει εσφλήσει στη συνείδηση των αριστερών μαζών. Στη συνείδηση των μαζών, το ΑΚΕΛ δεν μπορεί να ελέγξει τον Κυπριανό, ούτε να του επιβάλει πολιτική. Το Μίνιμουμ Πρόγραμμα αποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να οδηγήσει πουθενά.

Το νέο στοιχείο στην τωρινή κρίση είναι η σκλήρυνση της στάσης του κόμματος που κυβερνά. Η γλώσσα του κυβερνητικού εκπροσώπου ενάντια στο ΑΚΕΛ και τον Α. Ζιαρτίδη ήταν εξαιρετικά σκληρή. Κατηγόρησε το ΑΚΕΛ ότι αγνοεί και παραποιεί τα γεγονότα, ότι η στάση του είναι εθνικά επιζήμια κι ότι υποβλήθηκαν σχέδια του Ντενκας! Όταν ρωτήθηκε κατά πόσο η Κυβέρνηση εξακολουθεί να υιοθετά το Μιν. Πρόγραμμα, απαντήθηκε: «Απάντησε!» Όταν ο Γαλανός ρωτήθηκε αν είναι αλήθεια ότι το ΔΗΚΟ προσανατολίζεται στο να καταγγείλει τη Συνεργασία αυτός αρνήθηκε να απαντήσει!

Η παραπάνω στάση της κυβέρνησης και του ΔΗΚΟ αποτελούν μια καθαρή και ανοιχτή πρόκληση προς το ΑΚΕΛ. Και η άρνηση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ να προχωρήσει σε ανοιχτή καταγγελία της

Συνεργασίας αποτελεί πρόκληση για τη βάση του κόμματος. Γιατί η μεγάλη μάζα των υποστηρικτών του ΑΚΕΛ νοιώθει ότι η Συνεργασία έχει καταρρεύσει, ότι ο Κυπριανός τους έχει ξεγελάσει και ότι επιπλέον τους επιτίθεται. Η Πορεία των αντικειμενικών εξελίξεων καθορίζει τη συνείδηση των μαζών σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από τη διάθεση των ηγετών τους. Η μάζα του ΑΚΕΛ όχι μόνο δεν νοιώθει την ανάγκη συνεργασίας με τους καιροσκόπους του ΔΗΚΟ, αλλά ετοιμάζεται να πάρει θέσεις μάχης.

Το γιατί το ΑΚΕΛ δεν σπάζει τη Συνεργασία φέρνει στην επιφάνεια ολόκληρο το θέμα του ιδεολογικού προσανατολισμού της ηγεσίας του — του προσανατολισμού δηλαδή στη συνεργασία με την αστική τάξη. Αν το ΑΚΕΛ δεν τολμά να καταγγείλει τη Συνεργασία είναι γιατί δεν έχει τι να προτείνει. Από τη στιγμή που δεν είναι διαθετικό να διεκδικήσει την εξουσία το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να στραφεί σε κάποιον άλλο δεξιό ηγέτη για να τον υποστηρίξει. Σήμερα δεν υπάρχει κανένας τέτοιος ηγέτης. Και αν ακόμα η ηγεσία του ΑΚΕΛ προσανατολιστεί στην προετοιμασία μιας τέτοιας στροφής για μια επόμενη περίοδο, θα βρεθεί αντιμέτωπη με την αποφασιστική — αυτή τη φορά — αντίσταση της μάζας των μελών και οπαδών του.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ βρίσκεται αντιμέτωπη με πραγματικά σοβαρά αδιέξοδα.

Υπάρχει διέξοδος

Μοναδική διέξοδος αποτελεί η διεκδίκηση της εξουσίας από την αριστερά. Κι όσο περνά ο καιρός και τ' αδιέξοδα στο εθνικό και το οικονομικό βαθαί-

νουν, τόσο πιο έντονα η ζωντανή πραγματικότητα θα καλεί τους αριστερούς ηγέτες ν' αναλάβουν τις ευθύνες τους. Όσο περνά ο καιρός τα χρονικά περιθώρια για την ηγεσία του ΑΚΕΛ στενεύουν γιατί οι πολιτικές της επιλογές μένουν εκτεθειμένες σαν ανεπαρκείς και λανθασμένες. Ο προβληματισμός μέσα στη βάση συσσωρεύεται. Και η πίεση προς την ηγεσία αυξάνεται — αργά μα σταθερά.

Ο ηγέτης του Ρεπουβλικανικού Κόμματος στο Βορρά, ο Οζκερ Οζκιουρ, είπε πρόσφατα (5.11.84) μια μεγάλη αλήθεια — τόσο μεγάλη που ίσως ούτε ο ίδιος να μη συνειδητοποίησε το μέγεθος της. Είπε: «... Στόχος είναι η ενοποίηση της Κύπρου. Αν οι κ.κ. Ντενκας και Κυπριανός αποτελούν εμπόδιο προς την κατεύθυνση αυτή, ο λαός θα βρει τρόπους να ξεπεράσει το εμπόδιο αυτό».

Ο Ο. Οζκιουρ βρίσκεται ένα μικρό μόνο βήμα μακριά από την ταξική ανάλυση του Κυπριακού. Δεν διευκρίνισε ότι δεν έχει σημασία η αλλαγή προσώπων — σημασία έχει ποια τάξη εκπροσωπά ο καθένας.

Πραγματικά οι μάζες θα ξεπεράσουν το εμπόδιο των Κυπριανού και Ντενκας. Οχι βέβαια σαν πρόσωπα αλλά σαν αντιπρόσωπους των αστικών τάξεων στο Νότο και τον Βορρά. Οι αντικειμενικές συνθήκες θα τις αναγκάσουν να σπρώξουν τις ηγεσίες τους στο σπάσιμο της συνεργασίας με τους αστούς, στην υιοθέτηση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος για την διεκδίκηση της εξουσίας, στην ταξική συνεργασία Ε/Κ - Τ/Κ εργαζομένων ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό.

ΑΝΤΡΟΣ ΠΑΠΑΤΣΟΣ

ΔΙΕΘΝΗ

N. ΑΦΡΙΚΗ: Αναβρασμος εξεγερσης

Ο αγώνας των Εργατών και της νεολαίας ενάντια στο ρατσισμό και την εκμετάλλευση έχει φουντώσει για καλά. Η φτώχεια και η μιζέρια για τους μαύρους που θεωρούνται πολίτες 2ης κατηγορίας μέσα στην ίδια τους την χώρα (ούτε δικαίωμα ψήφου δεν έχουν), τους ανάγκασε να εκδηλώσουν με κάθε τρόπο την αγανάκτηση και τον αποτροπιασμό τους για το ρατσιστικό καθεστώς. Συχνά, οι μαύροι εργάτες καταφεύγουν σε βίαιες επιχειρήσεις ενάντια στη λευκή μειοψηφία. Μάταια ο «λευκος» ρατσισμός προσπαθεί να ανακόψει την ανοδική πορεία του κινήματος και να φρενάρει την επαναστατικότητα του. Οι συγκρούσεις των μαύρων με την αστυνομία είναι πια υπόθεση ρουτίνας. Ο Νοτιοαφρικανικός τύπος δεν προλαμβάνει να μετρά τους νεκρούς.

Η βιαιότητα των διαδηλώσεων, η έκταση των ενεργειών των διαδηλωτών καθώς επίσης και το γεγονός ότι συνέπεσαν με την εφαρμογή του λεγόμενου νέου συντάγματος της Ν. Αφρικής, δείχνουν πως οι διαμαρτυρίες έχουν πολιτικοκοινωνικό χαρακτήρα.

Το ρατσιστικό καθεστώς στην προσπάθειά του να παρουσιάσει στη διεθνή κοινή γνώμη τη διάθεση του για «εκδημοκρατικοποίηση» (και να κατασιγάσει έτσι την παγκόσμια κατακραυγή εναντίον του) αλλά και ταυτόχρονα να διασπάσει την πλειοψηφία των μαύρων και κατ'επέκταση το αντιρατσιστικό κίνημα, κάλεσε εκλογές για τροποποίηση του συντάγματος, που προέβλεπε την ισχύη παρουσία των μιγάδων και των Ινδιάνων στα όργανα της εξουσίας. Οι Ασιατικές κοινότητες κατάλαβαν το παιχνίδι των ρατσιστών, και συμφώνησαν στο κάλεσμα των συνδικατών των νέγων για μποϊκοτάζ των εκλογών.

Η κυβέρνηση μάταια απειλούσε με 40 λίρες πρόστιμο και εξώθηση από το σπίτι του όποιος δε θα εγράφετο στους εκλογικούς καταλόγους. Το 40% των μιγάδων και ασιατών δεν πήγαν να γραφτούν, ενώ το 70% που γράφτηκαν δεν πήγαν να ψηφίσουν. Η μαζική τρομοκρατία δεν μπόρεσε να σταματήσει την Εργατική Τάξη και κατα συνέπεια οι εκλογές αποτέλεσαν ράπισμα για την ρατσιστική κυβέρνηση. Αυτή ήταν και η τελευταία αποτυχημένη προσπάθεια των λευκών αστών να διασπάσουν το κίνημα. Οι αναταραχές που σημειώθηκαν κατά τις εκλογές αποτελούσαν έκφραση της πλήρους απόρριψης των πολιτικών δομών που επέβαλε η κυβέρνηση και που δεν αντακρίνοντο στις ανάγκες των 25 εκατ. μαύρων κατοίκων της Ν. Αφρικής, που αποτελούν το 75% του πληθυσμού της Ν. Αφρικής.

Οι διεκδικήσεις όμως των μαύρων εργατών έχουν γίνει ολοένα και πιο τολμηρές και εντείνονται και στα οικονομικά:

- Με αφορμή τις αυξήσεις στα ενοίκια, τρόφιμα, τους φόρους και τα εισιτήρια ξέσπασαν ταραχές στις πόλεις και στις περιοχές των μαύρων.

- Στις 3 Σεπτέμβρη στο Σεμποκενγκ είχε αποφασιστεί 24ωρη γενική τοπική απεργία. Για πρώτη φορά μετά από 25 χρόνια η κυβέρνηση αναγκάστηκε να

χρησιμοποιήσει το στρατό (7.000 στρατιώτες) ενάντια στους μαύρους. Επίσης ήταν η πρώτη φορά που η Πρετώρια χρησιμοποίησε μαζικές έρευνες από σπίτι σε σπίτι για να εντοπίσει τους εχθρούς της.

- Στις αρχές του Σεπτέμβρη ξέσπασε απεργία στα χρυσορυχεία και τερματίστηκε μόνο μετά από χορήγηση αύξησης 16%.

- Με αφορμή την ανατίμηση του Ηλεκτρικού ρεύματος οργανώθηκαν διαδηλώσεις και πορείες και από τις 3 φυλές της Ν. Αφρικής, πράγμα που ανάγκασε την κυβέρνηση να απαγορεύσει τις πολιτικές συγκεντρώσεις, και τις συζητήσεις ή «συνεδριάσεις» πέραν των ... 2 ατόμων. Μ' αυτά τα μέτρα έχει δείξει η κυβέρνηση το φόβο που της προκαλεί το οργανωμένο προλεταριάτο και η δυναμικότητα του εργατικού κινήματος.

- Στις 5 Νοεμβρίου ξέσπασε στην περιοχή Τρανσβάαλ 48ωρη γενική απεργία. Στην απεργία έλαβαν μέρος εκατοντάδες χιλιάδες απεργοί (εκ των οποίων το 90% ήταν εργάτες στη τοπική βιομηχανία) και θεωρείται σαν η μεγαλύτερη απεργία που έγινε στα τελευταία 10 χρόνια. Η απεργία προκάλεσε το κλείσιμο όλων των καταστημάτων και βιομηχανιών της περιοχής και παράλυση των μεταφορικών μέσων. Κατά τις συγκρούσεις μεταξύ αστυνομικών και απεργών σκοτώθηκαν τουλάχιστο 21 μαύροι εργάτες και 1 αστυνομικός. Ο ολικός αριθμός των νεκρών από τις αρχές του Σεπτέμβρη μέχρι τις αρχές του Νοέμβρη έχει ανέλθει στους 90.

Αυτό το χρόνο, οι χαμένες μέρες εργασίας από τις απεργίες έφτασαν στις 300.000.

Οι απλές διαμάχες μεταξύ μαύρων εργατών και του ρατσιστικού καθεστώτος έχουν μετατραπεί σήμερα σε μια άγρια ταξική αναμέτρηση.

Η αποφασιστικότητα των μαύρων εργατών να συνεχίσουν τον αγώνα τους και η επαναστατική τους διάθεση (που δείχνει πως τίποτε δεν μπορεί να την επηρεάσει - ούτε οι απειλές, ούτε η βιαιότητα), οδηγούν σε μια εντονότερη πολυμορφη αντίδραση που φουντώνει μέρα με την μέρα και που δυνατόν να φθάσει στην έκταση της εξέγερσης του 1976 στο Σοβέτο (όπου σκοτώθηκαν 500 μαύροι) ή και ακόμα να καταλήξει σε μια ορισμένη στιγμή σε ένοπλη γενική εξέγερση.

Η τελευταία αυτή κινητοποίηση του εργατικού κινήματος δείχνει πως το ρατσιστικό καθεστώς άρχισε να κλονίζεται. Οι εφημερίδες παίρνουν πολύ συχνά άμεσα ή έμμεσα θέσεις υπέρ των μαύρων. Οι λευκοί αρχίζουν να κατακρίνουν το ρατσιστικό καθεστώς. Στη «λευκή» βούλη άρχισε κίνηση για τροποποίηση του νόμου που απογορεύει τους μειχτούς γάμους.

Όλα δείχνουν πως οι Νοτιοαφρικανοί εργάτες έχουν ζυμωθεί και έχουν σκληρύνει μέσα σ' έναν αγώνα ενάντια στο εφιαλτικό ρατσιστικό καθεστώς. Το μαύρο προλεταριάτο μπορεί με τη σωστή ταχτική και στρατηγική, να κερδίσει εύκολα την πλειοψηφία του λευκού προλεταριάτου.

Το προλεταριάτο είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να παίξει

επαναστατικό ρόλο στη Ν. Αφρική και γενικότερα στον αγώνα της Αφρικανικής Ηπείρου. Το προλεταριάτο όταν οργανωθεί είναι το πιο ισχυρό και αποτελεσματικό όπλο Δυστυχώς, η ηγεσία του Κ.Κ. δεν το έχει καταλάβει αυτό, και τυφλωμένη από τα αντάρτικα κινήματα της Ζυμπάμπουε, Αγκόλας και Μοζαμβίκης, επιμένει, σ' ένα ανατάρτικο αγώνα που αποδεικνύεται ανίκανος να ανατρέψει.

Το καθεστώς

Η ταχτική αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει πουθενά γιατί στην πραγματικότητα δεν υπάρχει μεγάλη αγροτική μάζα για να στηριχτεί, ενώ παράλληλα οι συμφωνίες που έκλεισε το ρατσιστικό καθεστώς με τις γραφειοκρατίες της Αγκόλας και Μοζαμβίκης έχουν μπλοκάρει το δρόμο για στρατιωτικές επιχειρήσεις των αντάρτων απ' αυτές τις χώρες μέσα στη Ν. Αφρική. Έτσι ο κυβερνητικός στρατός θα μπορούσε εύκολα να συντρίψει μια τέτοια προσπάθεια.

Αντίθετα, ο συντονισμός των αγώνων του λαϊκού κινήματος και της νεολαίας ενάντια στο ρατσιστικό καθεστώς, με τους αγώνες της Εργατικής Τάξης πάνω σ' ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα θα συντρίψει το καθεστώς βάζοντας τις βάσεις για την οικοδόμηση ενός εργατικού κράτους.

Τα ζητήματα της αστικο-δημοκρατικής επανάστασης στη Ν. Αφρική πηγαίνουν χέρι-χέρι μαζί με τα σοσιαλιστικά καθήκοντα. Δεν υπάρχει πιθανότητα να υλοποιηθούν και να ολοκληρωθούν όλα τα δημοκρατικά δικαιώματα για τους μαύρους, εκτός και αν η καπιταλιστική κυριαρχία καταστραφεί οριστικά και αμετάκλητα και τη θέση της πάρει μια εργατική δημοκρατία - ένα Εργατικό Κράτος.

Μια τέτοια εξέλιξη θα κουνήσει συνθέμελα ολόκληρη την Αφρικανική Ήπειρο. Η νίκη στη Ν. Αφρική θα σημαίνει και την κατάρρευση των καπιταλιστικών καθεστώτων όλων των χωρών της Ν. Αφρικής, και πιθανότατα και την κατάρρευση των Βοναπαρτιστικών προλεταριακών καθεστώτων της Αγκόλας και Μοζαμβίκης. Παράλληλα θα προετοιμάσει τη μεγάλη κινητοποίηση του προλεταριάτου της Νιγηρίας και Αιγύπτου και στη συνέχεια του προλεταριάτου ολόκληρης της Αφρικής.

Μάριος Β.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ:

Νόμιμο το Μαρξιστικό κόμμα

Ακόμα μια μεγάλη νίκη έχει προστεθεί στο ενεργητικό του Παγκόσμιου Εργατικού Κινήματος. Αυτή τη φορά η νίκη κερδίστηκε στη Σρι Λάνκα. Το δικτατορικό καθεστώς του Τζεϊαρντινε αναγκάστηκε στις 19 Σεπτέμβρη να ανατρέψει την απόφαση που κήρυττε παράνομο από τον Ιούλη του '83 το Μαρξιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ν.Σ.Σ.Ρ.

Η άρση της απαγόρευσης του ΝSSP δεν ωφείλεται ούτε στην «καλή διάθεση» του δικτάτορα Τζεϊαρντινε, ούτε γιατί άρχισε ξαφνικά να πιστεύει στο «Φιλελευθερισμό». Ήταν η μαζική δράση της Εργατικής Τάξης και αγροτιάς (βοηθούμενοι από τους Μαρξιστές διεθνώς) που ανάγκασε το δικτατορικό καθεστώς να άρει την απαγόρευση του κόμματος.

Η διαρκής εκστρατεία των ηγετών και μελών του ΝSSP σ' ολόκληρο το νησί και οι οργανωμένες διαμαρτυρίες ενάντια στη δικτατορία στην περίοδο της παρανομίας έφεραν το κόμμα πολύ κοντά στις μάζες με αποτέλεσμα να κερδίσει την νομιμότητα του. Σε κάθε εκστρατεία που επιχειρούσε το ΝSSP γύρω στους 40 με 50 εργάτες / αγρότες εθουλοποιούντο να ενταχθούν στο κόμμα παρα το γεγονός ότι ήταν ακόμα παράνομο.

Το ΝSSP έχει δώσει μια έμπρακτη απόδειξη τη επαναστατικότητας που χρειάζεται σε παγκόσμια κλίμακα από τις άλλες ηγεσίες της Εργατικής Τάξης για να μπορέσει το προλεταριάτο να συντρίψει τον καπιταλισμό.

Έχει ακόμα αποδείξει πως η οργανωμένη δουλειά μέσα

στις μάζες πάνω σε μία συνετή Μαρξιστική Βάση προσελκύει όλο και περισσότερους εργαζόμενους. Αναμφισβήτητα, μια τέτοια πορεία έχει να προσφέρει πολλά περισσότερα στον αγώνα για Σοσιαλισμό παρα ότι το αντάρτικο κίνημα. Είναι λόγω αυτής της πορείας που το ΝSSP προσέλκυε όλο και περισσότερες μάζες, παρα το αντάρτικο κίνημα της Σρι Λάνκα που δεν είχε τίποτε άλλο να προσφέρει στες μάζες εκτός από το να τις μπλέξει σε μια τέραστα φυλετική σφαγή. Το ΝSSP είχε αντισταθεί και αντιστέκεται σ' αυτή την πορεία που θα κόστιζε τον διχασμό της Εργατίας / Αγροτιάς των δυο φυλών, καθώς και τον θάνατο πολλών επαναστατικών στοιχείων.

Η άρση της απαγόρευσης του ΝSSP έχει ανοίξει το δρόμο για τη μαζικοποίηση του κόμματος και για μια πιο επαναστατική πορεία που θα φέρει την τελική πτώση του σημερινού καθεστώτος και την αντικατάστασή του με Σοσιαλιστική Εργατική και Αγροτική Κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση που θα σταματήσει τις διακρίσεις σε βάρος της φυλής Ταμίλ και θα αναγνωρίσει το δικαίωμα της για αυτοδιάθεση.

Ο λαός της Σρι Λάνκα διαπιστώνει ολοένα και περισσότερα πως αυτή είναι η μόνη ελπίδα για το μέλλον για όλες τις φυλές του νησιού.

Μια Σοσιαλιστική κοινωνία στη Σρι Λάνκα ενωμένη με μια σοσιαλιστική ομοσπονδία των Ινδιών, Πακισταν και Παγκλάτες θα μπορούσε να αναπτύξει τελε παραγωγικές δυνάμεις για το συμφέρον όλων των εργατών και αγροτών της περιοχής.

Μάριος Β.

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ

Το κουδούνι χτυπούσε δαιμονισμένα. Κατέβηκε από το κρεβάτι - του, πήγε στη πόρτα και τη μισάνοιξε. Η κοπέλα που χτυπούσε το κουδούνι έβγαλε από τη τσάντα - της μια αστυνομική ταυτότητα και του την έδειξε.

- Αντρέας Ασλάνης;
- Ναι.
- Μαρία Μπόντη. Τρίτο Ειδικό Σώμα Αντικατασκοπείας. Ετοιμάσου αμέσως.

Την κοίταξε αποσβολωμένος. Τι στο διάολο γινόταν εδώ; Πρώτη φορά άκουε για το Τρίτο Ειδικό Σώμα Αντικατασκοπείας. Ανασκάλεψε τη μνήμη - του. Σαν να του φάνηκε πως κάτι είχε ακούσει, κάποιο λαχιά που μιλούσε στο τηλέφωνο να χρησιμοποιεί περίεργες λέξεις. Είχε τότε σκεφτεί πως κάτι αρχικά θα ήταν. Τρίτο Ειδικό Σώμα Αντικατασκοπείας - Τ.Ε.Σ.Α. Ναι, αυτό θα ήταν.

Θαύμασε τη μυστικότητα με την οποία λειτουργούσε το Τ.Ε.Σ.Α. Ούτε αυτοί δεν ήξερε την ύπαρξή - του. Τι τον ήθελαν όμως;

- Εμπρός, βιάσου. Δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο.

Η κουβέντα - της ήταν κοφτή χωρίς να είναι σκληρή. Βιαστικά έκλεισε την πόρτα, έβγαλε την αλυσίδα ασφαλείας και της άνοιξε να μπει μέσα. Ντύθηκε βιαστικά και ξεκίνησαν. Το μικρο αυτοκίνητο - του βρισκόταν στο δρόμο γιατί το σπίτι ήταν μικρό και δεν είχε γκαράζ. Μπήκαν μέσα.

- Τρίτο στρίψιμο δεξιά.

Έβαλε μπρος τη μηχανή και ξεκίνησε. Στο τρίτο στρίψιμο έστριψε δεξιά. Στο βάθος του δρόμου είδε το μικρό άσπρο κουρσε. Κατάλαβε αμέσως. Ήταν ο κατάσκοπος που του ξέφυγε πριν λίγες μέρες. Το τμήμα δεν τον ξέχασε. Ανακάλυψε τον κατάσκοπο και έδινε σ' αυτόν την ευκαιρία να τον συλλάβει. Γιατί όχι; Αυτός είχε κάνει την καταγγελία. Και ασφαλώς το Τ.Ε.Σ.Α. δεν θάθελε να εμφανιστεί.

Μόλις που πρόλαβε να δει τον αριθμό του αυτοκινήτου: JB007. Το άσπρο κουρσε ξεκίνησε απότομα. Ο Αντρέας ανάπτυξε ταχύτητα αποφασισμένος να μην του ξεφύγει. Η καταδίωξη άρχισε για καλά.

Ούτε που κατάλαβε ο Αντρέας πότε βρέθηκαν στο Τρόοδος. Το μόνο που άκουε ήταν οι τρε-

λες στριγγλίες των τροχών σε κάθε στροφή, το μόνο που έβλεπε ήταν το μικρό άσπρο κουρσε που κέρδιζε πόντο με πόντο κάποια απόσταση. Άρχισε να φοβάται πως θα χάσει τη κούρσα. Τότε πήρε την μεγάλη απόφαση.

- Κρατήσου καλά.

Στη στροφή άφησε το αυτοκίνητο να φύγει από το δρόμο. Ο γκρεμμός δεν ήταν πολύ μεγάλος, μόνο καμμία τριανταρία μέτρα. Αν κατάφερνε να κάνει το πήδημα σωστά θα βρισκόταν μπροστά από το άσπρο κουρσε, φάτσα με φάτσα. Θα βρισκόταν στο δρόμο που κατηφόριζε απότομα μισό μίλι πιο κάτω.

Το πήδημα ήταν πιο εύκολο απ' ό,τι φανταζόταν. Σαν σε αργή κίνηση, το αυτοκίνητο πέταξε στον αέρα, έκαμε πρώτα να γείρει μπροστά, μετά ίσιωσε και μ' ένα ελαφρό τράνταγμα κάθησε στον πιο κάτω δρόμο. Το άσπρο κουρσε ερχόταν απέναντι.

- Τον πιάσαμε.

Απάνω στον θρίαμβό του ένοιωσε το πιστόλι της Μαρίας Μπόντη στο πλευρό - του. Πάγωσε. Ήταν λοιπόν κι αυτή πράχτορας; Η φωνή - της ήταν ψυχρή.

- Φτάνει ως εδώ. Μ' έχεις ξεπαγιάσει.

Το μαύρο - της χιούμορ ήταν κάτι που δεν μπορούσε ν' αντέξει. Ένοιωσε να χάνει τις αισθήσεις του. Αμέσως μετά ένοιωσε να τον δένουν σφιχτά. Μετα τίποτε...

Έπινε τον πρωινό - του καφέ και προσπαθούσε να συναρ-

μολογήσει τα γεγονότα της προηγούμενης νύχτας. Η γυναίκα - του μπήκε στην κουζίνα.

- Τι έπαθες ψες; Στριφονύριζες, φώναζες έρριζες τις κουβέρτες στο πάτωμα. Με είχες ξεπαγιάσει.

Ο Αντρέας την κοίταξε για λίγο κι έστρεψε το βλέμμα του στο μικρό - του αυτοκίνητο που βρισκόταν στο δρόμο. Γι' αυτό λοιπόν οι κουβέρτες ήταν καρφισωμένες στο κρεβάτι...

ΓΙΑΝ. ΦΛΕΜΙΓΚΟΣ

22 του Δεκέβρη Ο χορός της Σ.Ε.

Ο καθιερωμένος Χριστουγενιάρικος χορός της Σοσ. Εκφράσης θα γίνει φέτος στις 22 του Δεκέβρη μέρα Σάββατο στο Κέντρο Ριβιέρα στο Δάλι.

Η Οργανωτική Επιτροπή για να ικανοποιήσει φέτος όσο το δυνατό καλύτερα όσους θα παρευρεθούν αποφάσισε να αναλάβει εξ ολοκλήρου τα φαγητά, ποτά, ορχήστρα κλπ. Με λίγα λόγια το κέντρο θα είναι δικό σας για όλο το βράδυ μέχρι και τις πρωινές ώρες και τα ποτά θάναι πάμφθηνα!

Ο χορός γίνεται όμως και για ένα άλλο σκοπό. Η εφημερίδα μας χρειάζεται

χρήματα! Χρειάζεται χιλιάδες λίρες για να καλυτερεύσει την ύλη της να αυξήσει τις σελίδες της, για να γίνει 15-μερη και βδομαδιάτικη.

Περιμένουμε λοιπόν ρεκορ συμμετοχής/εισφορών/αγορά λαχείων. Όσοι επιθυμούν να βοηθήσουν στην επιτυχία του χόρου (πούληση λαχείων, εισιτηρίων εισόδου, προσφορά φαγητών, δώρων, ποτών, διαφημίσεις κλπ) μπορούν να απευθύνονται στα γραφεία της Σοσ. Εκφράσης Λευκωσία: 021-61553, Λ/σος 051-64738, Λ/κα 041-53583 ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΛΟΓΙΑ: ΝΕΟ ΦΙΑΣΚΟ

Νέο φιάσκο - όπως είχε προβλέψει η Σ.Ε. στο προηγούμενο φύλλο - αποδείχτηκε η υπόθεση κατασκοπείας δυο Ε/Κ και ενός Τ/Κ στην Πάφο. Τέλικά το «έγκλημα» τους ήταν ότι επισκέφθηκαν στρατόπεδο της Εθνικής Φρουράς στον Πύργο της Τυλληρίας για να συναντήσουν τον αδελφό ενός από τους τρεις, συνάντηση στην οποία έγινε και λόγος για την κατάσταση στην εθνοφρουρά πράγμα που μεταφράστηκε αργότερα από την αστυνομία σε «συλλογή πληροφοριών».

Το πραγματικό έγκλημα βέβαια των δυο νεαρών Ε/κυπρίων ήταν ότι έχουν φίλο Τ/Κύπριο ενώ το έγκλημα του Τ/Κ νεαρού ήταν ότι είναι Τ/Κύπριος.

Όπως κατάγγειλαν οι συγγενείς των δυο Ε/Κυπρίων «κατοσκόπων» οι εφημερίδες ενώ πρόβαλαν τη σύλληψη των τριών με μεγάλους κατασκοπολογικούς τίτλους «έθαψαν» κυριολεκτικά την αθώωση τους αφήνοντας τους εκτεθειμένους. Και το ιλαροτραγικό της όλης υπόθεσης είναι ότι η ίδια η πιο πάνω καταγγελία θάφτηκε στις εφημερίδες που την δημοσίευσαν.

Θα περίμενε κανένας πως εφημερίδες όπως η «Χαραυγή» τουλάχιστο (ο ένας από τους τρεις είναι και μέλος του ΑΚΕΛ και μάλιστα συγγενής του επαρχιακού γραμματέα ΑΚΕΛ Πάφου) θα πρόβαλλαν καλύτερα το θέμα και θα ζητούσαν αν μη τι άλλο εξηγήσεις για τον υπερβολικό - και άκαρπο - αυτο ζήλο της αστυνομίας που άρχισε ήδη να πλήττει και Ε/Κύπριους και μάλιστα αριστερούς.

Δ.Μ.

Απο το τελευταίο τεύχος του περιοδικού «Ενημέρωση» που είχε ένα εκτενές και αντικειμενικό ρεπορτάζ για την υπόθεση των δυο Τ/Κ. Εμείς τοποθετούμε μόνο μια λέξη στον τίτλο.

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Συγχαρητήρια για μια χούφτα δολλάρια

«Επιθυμω να σας απευθύνω τα θερμά μου συγχαρητήρια για την επανεκλογή σας στην προεδρία των ΗΠΑ. Οι δυο χώρες μας, κύριε Πρόεδρε, βρέθηκαν συστρατευμένες σε κρίσιμες ιστορικές στιγμές για την προάσπιση της ελευθερίας και της Δημοκρατίας. Και είμαι πεπεισμένος ότι αυτοί οι παραδοσιακά δεσμοί φιλίας θα εμπνέουν και στο μέλλον την πορεία των σχέσεων μεταξύ των δυο λαών μας».

Αυτό το τηλεγράφημα απεστάλη από τον Ανώτατο

Άρχοντα της Ελλάδας, όπως του αρέσει να αυτοαποκαλείται, τον Πρόεδρο Καραμανλή. Κι αν δεν σας προκαλεί γέλιο, σίγουρα θα σας προκαλεί οργη.

Γιατί, ο καθένας μας το ξέρει, ότι όποια φασιστική χούντα σηκώσης, θα βρης από κάτω την αμερικανική πολιτική. Μόνο ο Καραμανλής κάνει πως δεν ξέρει και μιλά για ανυπαρκτούς αγώνες υπέρ της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Εκτός κι αν εννοεί την εκστρατεία στην Κορέα το

1950 και το ρεζιλίκι που πάθανε. Φυσικά, όταν οι Έλληνες στρατιώτες πέθαναν χίλια μίλια μακριά από την πατρίδα τους χωρίς να καταλαβαίνουν το γιατί, ο Καραμανλής γυρόφερνε τα υπουργεία μήπως και αρπάξει κανένα, με τα δεκανίκια τους Αμερικάνους, γι αυτό τώρα νοιώθει τόσο ευγνώμων για να στέλλει τέτοια συγχαρητήρια.

Όσο για Δημοκρατία, πλούσια τα ελέη σου. Ούτε βασιλικά πραξικοπήματα είχαμε, ούτε νυκτερινές δια-

φυγες στο Παρίσι, ούτε χούντες συνταγματάρχες. Απο τον καιρό που ήλθαν οι Αμερικάνοι στην Ελλάδα, όλο δημοκρατία έχουμε, γι' αυτό σε κάθε τηλεγράφημα, ο ανώτατος Άρχων πρέπει να το αναφέρει.

Ωστόσο δεν είναι ο Καραμανλής μονάχα που ελπίζει σε στενότερες φιλίες, αλλά και ο Κυπριανού κι ο Παπανδρέου. Τώρα τι φιλίες μπορείς να κάνει με ένα λύκο, εκτός απο λυκοφιλίες είναι άλλο παπα Ευαγγέλιο. Εκτός κι αν πιστεύουν στα θαύματα.

Ψάχνοντας να βρω υλικό για το χρονογράφημα, βρήκα τα συγχαρητήρια που στείλανε στον Χίτλερ διάφοροι ηγέτες επί τη αναλήψει των καθηκόντων του ως Καγκελλάριος. Δεν διέφεραν καθόλου απ' αυτά που στέλλονται σήμερα στον Ρήγκαν. Τι θα πουν αύριο, όλοι αυτοί οι κύριοι, που θ' αρχίσει να επεμβαίνει απο την μια χώρα στην άλλη σαν καουμπού του μεσονυκτίου; Ότι εξαγόρασαν την ψυχή τους για μια χούφτα δολλάρια;

Γιώργος Κυπραίος

Μετα την Ιντίρα Γκάντι

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙ Η ΙΝΔΙΑ;

Διακοινοτικές συγκρούσεις και αποσχιστικά κινήματα απειλούν να την κομματιάσουν

Πάνω από χίλιοι νεκροί και δυο χιλιάδες τραυματίες ήταν ο φριχτός απολογισμός των ημερών που ακολούθησαν τη δολοφονία της Ιντίρα Γκάντι. Οι συλλήψεις ξεπέρασαν τις δέκα χιλιάδες, οι ζημιές μετρούνται σε εκατομμύρια. Κι αν αυτοί οι αριθμοί φαίνονται απίστευτοι, δεν είναι καθόλου μοναδικοί. Οι σφαγές στο Ασάμ, οι οχλαγωγίες της Βομβάης, η επιχείρηση του στρατού στο Χρυσό Τέμενος στην Αμριτσα είναι μόνο μερικά πρόσφατα γεγονότα που έχουν να δείξουν παρόμοια ρεκόρ. Ολόκληρη η Ινδία είναι έτοιμη να εκραγεί. Η παραμικρή αφορμή οδηγεί σε βιαιότητες χωρίς νόημα που καταλήγουν σε θύματα και ζημιές με αφάνταστες διαστάσεις.

Η αδυναμία των σωμάτων ασφαλείας

Η καταρρευση του νόμου και της τάξης, η αδυναμία της κυβέρνησης να ελέγξει την Ινδική κοινωνία δεν μπορούσε να γίνει πιο ανάγλυφα φανερή: Την Ιντίρα Γκάντι δολοφόνησαν τελικά τρεις από τους δικούς-της φρουρούς. Όταν το κράτος δεν μπορεί να εμπιστευτεί το πιο διαλεγμένο ένοπλο σώμα-του είναι αδύνατο να ελπίζει στην νομιμοφροσύνη των υπολοίπων. Ούτε η αστυνομία, ούτε ο στρατός είναι σε θέση να επιβάλει τη νομιμότητα, δεν έχουν καν την θέληση να δοκιμάσουν: στις συγκρούσεις που ακολούθησαν την δολοφονία της Γκάντι δόθηκε διαταγή στο στρατό και την αστυνομία να πυροβολούν τους ταραχοποιούς, όπως όμως ανέφερε κάποιος ανταποκριτής, στους δρόμους δεν υπήρχε κανείς για να πυροβολήσει! Το μόνο που έκαμαν τα «σώματα ασφαλείας» ήταν να περιμένουν τις ταραχές να κοπάσουν για να αρχίσουν τις περιπολίες με βαρεία όπλα.

Η ίδια αδυναμία των «σωμάτων ασφαλείας» παρατηρήθηκε και στο Ασάμ όπου σφαγίστηκαν εκατοντάδες, μαζί και γέροι και παιδιά, η ίδια αδυναμία φάνηκε και στη Βομβάη όταν γκαγκστερικές φασιστικές ομάδες επιδόθηκαν σ' ένα όργιο σφαγών που κράτησε μέρες. Οι υπηρεσίες πληροφοριών έχουν αποσυντεθεί σε τέτοιο βαθμό που είναι αδύνατο για την Κυβέρνηση να τις εμπιστευτεί.

Γκάντι: Στήριγμα των αστών

Παρα την απίστευτη αυτή κατάσταση η αστική τάξη υποστήριξε μέχρι το τέλος την Γκάντι, και σήμερα προσπαθεί να στηρίξει τον διάδοχο-γιο-της Ρατζίβ. Παρα τις υποκριτικές ευαισθησίες του δυτικού τύπου για έλλειψη δημοκρατίας, για τη «δυναστεία των Γκάντι» για την καταπίεση των μειονοτήτων, η οικογένεια Γκάντι και το κόμμα του Κογκρέσσου (Ιντίρα) παραμένει το μοναδικό στήριγμα των αστών. Όταν το 1977, σε μια προσπάθεια να απαλλαγούν από την Ιντίρα, έφεραν στην εξουσία το συνοθύλευμα της Τζάνατα, δημιούργησαν τέτοιο χάος που ξανάφεραν την Ιντίρα πανηγυρικά στο τιμόνι. Από τότε δεν έχουν καμμία διάθεση για νέους πειραματισμούς

τριβεί. Έτσι η Γκάντι ακολούθησε μια προσεκτική πολιτική, αποφεύγοντας όπου μπορούσε τα σκληρά μέτρα.

Οι κίνδυνοι κομματίσματος της χώρας

Την ίδια προσεκτική πολιτική εφάρμοσε απέναντι στα κοινοτικά προβλήματα που μαστίζουν την Ινδία. Η αδυναμία της να επιβάλει την εξουσία της κυβέρνησης-της την οδήγησε σε πρόσκαιρες συμμαχίες με γκαγκστερ - εξτρεμιστές όπως ο Μπιντρανβάλα στην Παντζαβ. Ένα μόλις μήνα πριν την επίθεση ενάντια στο Χρυσό Τέμενος η Γκάντι δήλωνε πως ο Μπιντρανβάλα δεν είναι εξτρεμιστής μα θρησκευτικός ηγέτης. Η αλήθεια είναι πως το κόμμα της Γκάντι για να υποσκάψει τους Σίχ αντιπάλους-του στην Παντζαβ βοήθησε τον Μπιντρανβάλα να ακολουθήσει την εξτρεμιστική-του πορεία. Το τραγικό αποτέλεσμα ήταν να οχυρωθεί στο Χρυσό Τέμενος και να οργανώνει επιθέσεις ενάντια σε αθώους Ινδουίστες. Όταν ο Στρατός έκαμε την επίθεσή-του είχε ν' αντιμετωπίσει ένα πραγματικό φρούριο, οχυρωμένο με κάθε είδους μοντέρνο οπλισμό.

Το πρόβλημα φυσικά δεν είναι οι λίγοι εξτρεμιστές. Όμως το γεγονός ότι ακόμα και μια ευνοούμενη μειονότητα όπως είναι οι Σίχ αισθάνονται μαζί με το αίσθημα του διαχωρισμού, δείχνει την τεράστια κρίση που περνά σήμερα ο Ινδικός καπιταλισμός. Απαιτήσεις για αυτονομία και διαχωρισμό έχουν σχεδόν όλες οι μειονότητες της Ινδίας, κοινοτικό πρόβλημα υπάρχει σχεδόν σε κάθε

γωνία της χώρας. Όλα αυτά τα κινήματα δεν έχουν ούτε ίχνος προοδευτισμού, δεν είναι καθόλου εθνικά κινήματα ενάντια στην εθνική καταπίεση. Είναι αντιδραστικά κατασκευάσματα που τρέφονται από τα αδιέξοδα του Ινδικού καπιταλισμού. Αδιέξοδα που μπορούν να οδηγήσουν μόνο στο κατακομμάτισμα της Ινδίας, στην προσφυγοποίηση εκατομμυρίων, σε σφαγές και γενοκτονίες.

Μοναδική ελπίδα η εργατική τάξη

Μοναδική ελπίδα για την Ινδία είναι η μαχητική-της εργατική τάξη. Οι αγώνες-της τα τελευταία χρόνια δείχνουν πως μπορεί να συνενώσει τις εθνότητες της Ινδίας, να οδηγήσει

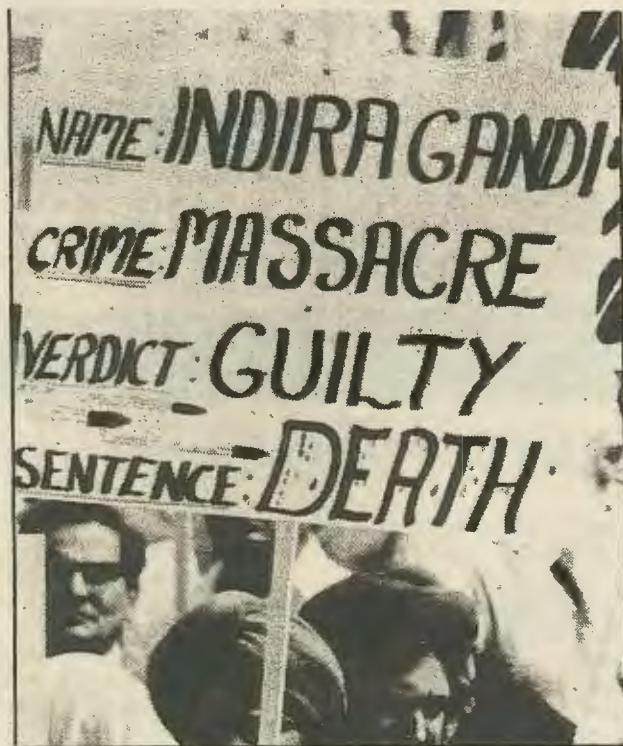
μακριά από την ανοησία του αλληλοσπαργμού. Με ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα μπορεί να ενώσει τις δυνάμεις της και να πάρει την εξουσία, να δημιουργήσει μια νέα Ινδία όπου στα πλαίσια μιας σοσιαλιστικής ομοσπονδίας οι λαοί της χώρας θα μπορέσουν να ξεπεράσουν τα σημερινά της προβλήματα, την δυστυχία και την απίστευτη φτώχεια.

Η Ιντίρα Γκάντι ήταν το τελευταίο σύμβολο μιας ενιαίας καπιταλιστικής Ινδίας, ένα σύμβολο που έχανε συνεχώς τη δύναμή-του. Με τον θάνατό-της έχει ανοίξει μια νέα περίοδος αστάθειας και αναστατώσεων. Αν η εργατική τάξη αποτύχει να πάρει την εξουσία μέσα στα επόμενα μερικά χρόνια, η ενότητα της Ινδίας είναι αδύνατο να διατηρηθεί.

Θέμος Δημητρίου

Η ίδια η Ιντίρα έμαθε πολλά από την πτώση της το 1977. Όταν στην προσπάθειά-της να επιβληθεί στην αναταραχή και τις συνομοσίες κατέφυγε στην κήρυξη έκτακτης ανάγκης ενόμιζε πως θα μπορούσε με διοικητικά μέτρα να ξεπεράσει την κρίση. Η πτώση της την έκαμε να καταλάβει πως είναι ένα πράγμα να περνά νόμους στο χαρτί κι άλλο να τους εφαρμόζει κοντρα στη θέληση των μαζών. Με την επάνοδο-της στην εξουσία ήταν η ίδια που προσπάθησε υπομονετικά να εξηγήσει στους αστούς αυτή την αλήθεια, και ήταν οι αστοί που φώναζαν για σκληρά μέτρα ενάντια στις αυξανόμενες εργατικές κινητοποιήσεις.

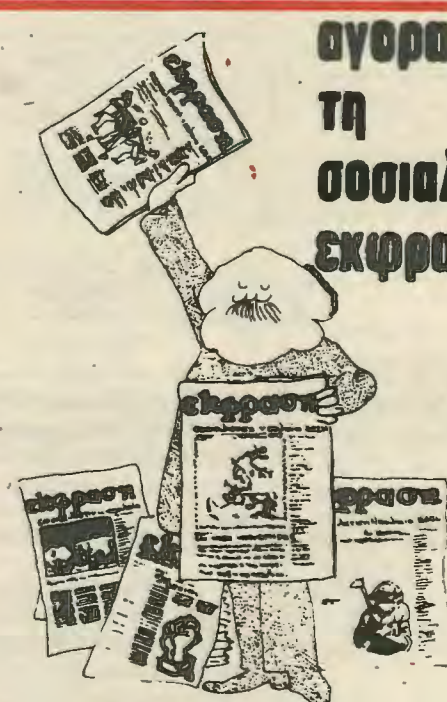
Φυσικά δεν έλειψαν οι σκληροί αντιεργατικοί νόμοι που εύκολα περνούσαν από το κοινοβούλιο. Νόμοι που προβλέπουν δικαιώματα συλλήψεων, απαγορεύσεις απεργιών κλπ. Νόμοι όμως που είναι αδύνατο να εφαρμοστούν. Γιατί η εργατική τάξη είναι τόσο δυνατή, βρίσκεται σε τέτοιο επίπεδο κινητοποίησης που οποιαδήποτε προσπάθεια για κάτι τέτοιο θα συν-

ΟΝΟΜΑ: Ιντίρα Γκάντι
ΑΠΟΦΑΣΗ: Ένοχη

Από διαδήλωση Σίχ στο Λονδίνο μετά την επίθεση του Ινδικού στρατού στο Χρυσό Τέμενος που άφησε 700 νεκρούς Σίχ. Η δολοφονία της Γκάντι δεν πρόκειται να λύσει τα προβλήματα της μειονότητας των Σίχ και την καταπίεσή τους στα χέρια του Ινδικού κράτους. Αντίθετα οι εξτρεμιστές που βρίσκονται πίσω από τη δολοφονία μόνο νέα δεινά μπορούν να φορτώσουν στο λαό των Σίχ και στα 700 εκατομμύρια της Ινδίας.

ΕΓΚΛΗΜΑ: Σφαγή
ΠΟΙΝΗ: Θάνατος

αγοράζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση
Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Αγίου Δομετίου 53
Εγκωμη - Λευκωσία
Τηλ. 61553

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Για ένα χρόνο, 12 φύλλα:
Εσωτερικό: £2.500
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £3.500
Ευρώπη: £4.000
Αμερική: £4.500